ANUL I No 82 | 6 PAGINI 2 LEI | Vineri 24 Octombrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieți românești

Redacția din București: Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.05.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituții 1000 lei | Redacția din Chișinău: Strada Mihail Eminescu, 19 Telefon 307

NEVOILE AGRICULTURII ROMÂNEȘTI

Chiar din ceasul venirii d-sale la cârma țării, d. Mareșal Ion Antonescu a acordat o atenție deosebită problemelor rurale. In puținele ceasuri de răgaz pe care i le-au oferit multiplele-i preocupări, Conducătorul Statului s'a aplecat cu părintească grijă asupra țăranului și — cercetându-i nevoile — s'a străduit să i le împlinească, — bine înțeles în măsura în care situația generală a țării a îngăduit-o. Totuși, dacă am înfățișa în lumea cifrelor opera întreprinsă până acum pentru ridicarea economică și spirituală a țărănimii, oricine ar putea să vadă că într'un singur an, d. Mareșal Antonescu a făcut mai mult pentru lumea satelor, decât, în decenii întregi, alte regimuri. Și explicația nu e greu de găsit. Conducătorul Statului și-a respectat promisiunile făcute țăranului. Cu toate greutățile întâmpinate, d-sa a isbutit să mărească inventarul agricol al țării prin cumpărarea din Germania a unui important număr de mașini și unelte agricole. Apoi, prin chibzuite măsuri economice, a ușurat simțitor gospodăria rurală de nenumăratele obligațiuni financiare care-i stânjeneau desvoltarea ei normală.

Dar tot ceiace s'a făcut în jurul primului an de guvernare, nu este decât începutul. Acțiunea de asanare economică și spirituală a țăranului pe care o întreprinde guvernul sub directa îndrumare a Conducătorului Statului, va fi continuată într'un ritm și mai accelerat. Aceasta se desprinde, în mod clar, din marele discurs rostit de d. prof. Mihai Antonescu, președintele interimar al Consiliului de Miniștri, în consfătuirea de Joi a Sindicatelor agricole.

D. Mihai Antonescu, după ce face o justă critică a politicii agrare a guvernelor de după expropriere, expune măsurile pe care guvernul le socoate necesar de luat pentru rezolvarea problemei agricole pe cele trei planuri firești: economic, social și național.

Aceste măsuri sunt:

— Mărirea inventarului agricol printr'un import masiv de multe mașini agricole;

— Intemeierea unei industrii agricole românești care să poată ridica standardul de viață al țăranului și să poată da și producătorului român posibilitatea de a-și valorifica produsele lui prin transformarea lor în semi fabricate sau în produse industriale de export;

— Revizuirea actualei organizări a creditelor agricole, adică așezarea lor pe alte baze, pentru ca să poată realmente contribui la ridicarea producătorului nostru.

— O politică a prețurilor agricole determinată de interesul conservării bunurilor agricultorului și deci capabilă să-i asigure un câștig omenesc.

Toate aceste măsuri pe care guvernul le va aplica pentru rezolvarea problemei agricole nu urmăresc decât un singur scop: întărirea economică a elementului rural.

D. profesor Mihai A. Antonescu a arătat toate greutățile pe care le întâmpină astăzi realizarea programului de înfăptuiri în acest domeniu. Politica agricolă a regimurilor trecute, plină de incoherențe și lipsită de realism, a adus agricultura românească într'o stare a cărei îndreptare cere timp. D. Mareșal Ion Antonescu *„consideră agricultura ca mare funcțiune națională care trebue apărată și nu lovită"*. Călăuzit de acest principiu, d-sa nu urmărește decât întărirea agriculturii românești prin sporirea la maximum a producției.

Pentru împlinirea programului d-lui Mareșal Antonescu e nevoe însă de o conducere a tuturor factorilor capabili să înrâurească prin activitatea lor ridicarea agriculturii și a muncitorului agricol. D. Mihai Antonescu a stăruit asupra acestei necesități; s'a adresat un vibrant apel marilor proprietari invitându-i să se aplece asupra nevoilor de suflet și de îndrumare pe care le așteaptă țăranul nostru.

„Marele proprietar, a spus d-sa, este azi din punct de vedere economic, cel mai interesant întreprinzător și producția națională câștigă prin el mai mult decât prin contribuția sătenului. Dar trebue să înțelegem că nu va putea fi echilibru și ordine într'o țară, și nu va putea să se reazeme nicio reformă pe altceva decât pe o conjucrare armonioasă, în sistemul național, a tuturor factorilor de producție, a tuturor factorilor de jertfă și de viață.

De aceea această aplecare spre micul proprietar, această școală de inimă pentru țăranul nostru, aștept s'o facem împreună, nu numai noi, guvernul, prin soluții politice, prin soluții de viață și de bătrână tradiție românească".

Așezată pe astfel de baze, problema agriculturii românești își va găsi, fără îndoială, deslegarea dorită de Conducătorul Statului și cerută imperios de marile interese ale națiunii.

Odesa: în Port

ODESA - SEMNUL MARILOR IMPLINIRI

Sunt cunoscute astăzi și au fost primite cu firească mândrie, de către poporul român, cuvintele de cald elogiu pentru trupele noastre care au intrat biruitoare în Odesa — una dintre cele mai puternic întărite cetăți ale sovieticilor.

Presa germană și presa italiană au arătat, în primul rând — prin corespondențe, comunicate, reportagii și articole redacționale — sensul deosebit al acestei răsunătoare victorii românești și însemnătatea acestei mari cuceriri.

Tripla importanță a Odesei — de ordin militar, comercial și industrial — redă greutatea loviturii pe care au suferit-o Sovietele prin pierderea uriașului port dela Marea Neagră.

Rezistența înverșunată, formidabilul aparat de războl pus în funcțiune aci, enorma risipă de armament și oameni, toate acestea mărturisesc din partea Rușilor înșiși, importanța pe care ei au dat-o apărării Odesei, centru al marilor uzine unde se fabricau tunuri, locomotive, vagoane, materiale aeronautice, precum și mai toate produsele chimice necesare industriei de războiu.

Cu toată îndârjirea și pregătirile făcute din vreme, în chip minuțios, cu toată organizarea — extraordinară — a unei apărări din cele mai puternice, elanul atacurilor românești nu a putut fi oprit.

Biruința trupelor româno-germane și aruncarea în mare a inamicului la Odesa, apar de o covârșitoare semnificație, în lumina faptelor de arme care au dat acolo cea mai înaltă și mai elocventă expresie nesecatelor resurse de vitalitate ale Neamului.

Presa streină numește „fulgerătoare ultima manevră a soldaților Mareșalului Antonescu, manevră în urma căreia — din pricina unei presiuni de-o uluitoare vigoare — Odesa a căzut.

Fulgerul românesc pedepsitor, printr'un act de bărbăție și luptă, al actului de tâlhărie de anul trecut, a isbit decisiv negurile întărite în cetățile teroarei și crimei, ale spaimei și sălbăteciei asiatice.

Vigoarea neînfrânată a poporului român a isbucnit — ca și în trecutul plin de încercări și prăbușiri similare — mai vie și mai sigură de sine, călăuză fiindu-i credința fără abatere, credința adâncă și mută în destinul său.

Acest fulger pedepsitor, această subterană vigoare nebiruită, sunt indiciile ferme ale duratei românești.

Clipe grele au mai trecut peste noi.

Suferințe pe care puține popoare le-au avut, ne-au încercat.

Din calea tuturor vitregiilor — și geograficește, și etnicește și militarmente — nu ne-am dat înapoi, iar compromisuri cu destinul nostru nu am făcut.

Niciodată valurile de jefuitori care ne-au năvălit, nu au rămas fără răspunsul prompt și tare ce li se cuvenea.

Niciodată, deasemenea, nedreptățile strigătoare pe care cu tărie și credință nesdruncinată le-am suportat, nu au putut rămâne definitive.

Cu toate stăpânirile artificiale, cu toate oprelniștile de moment, toate tăcerile impuse a venit—la vremea ei — clipa când au sărit în aer și s'au risipit, ca și cum n'ar fi fost, în vântul isbăvitor, iscat parcă mai de Sus, dintr'o regiune care aparține echilibrului firesc al lumii și peste care domnește o mare conștiință, dreaptă și reparatoare.

Sensul de adâncime al acestei concepții — cu prelungi ramificații în conștiința religioasă a poporului nostru — atribue tuturor lucrurilor care, în rău sau în bine, ni s'au întâmplat în decursul istoriei, o mai mare greutate etică decât găsim în genere la alte popoare.

La fel, în căderea Odesei — una din cele mai de seamă victorii militare din istoria noastră — poporul român deslușește un semn al viitorului său, al duratei sale, al desăvârșirii dreptății și misiunii sale — un semn al marilor împliniri ce-i sunt astfel, chezășuitor, rezervate.

VIZITA ZIARIȘTILOR SPANIOLI

— Oaspeții au fost primiți de d. prof Mihai Antonescu la Președinția Consiliului —

Eri la orele 15 au sosit în Capitală ziariștii spanioli cari ne vizitează țara. Pe peronul Gării de Nord, oaspeții au fost întâmpinați de către d-nii: Conte di Casa Rohas, ministrul Spaniei, Mery del Val, însărcinat cu afaceri al Spaniei, Al. Bădăuță, secretarul general al ministerului Propagandei, P. Ilcuș, directorul Presei, prof. Al. Busuioceanu, directorul Studiilor și Documentărilor, O. W. Cisek, directorul adjunct al Presei, Emil Ciuceanu, George Șeinescu, etc.

D. Al. Bădăuță, secretarul general, a urat oaspeților, în numele d-lui președinte al Consiliului, bun sosit.

După amiază la ora 4½, delegația ziariștilor spanioli în uniforma falangei, în frunte cu d. ministru al Spaniei, Casa Rohas, au depus o coroană la mormântul Eroului Necunoscut.

La ora 18½, oaspeții au fost primiți la președinția Consiliului de către d. prof. Mihai A. Antonescu, vice-președinte al Consiliului. Ziariștii spanioli, au fost prezentați de către Excelența Sa ministrul Spaniei.

D. prof. Mihai A. Antonescu, vice-președintele Consiliului de miniștri, a rostit apoi următoarea cuvântare:

Cuvântarea d-lui prof. Mihai Antonescu

DOMNILOR,

Sunt fericit să vă adresez la sosirea pe solul românesc, un cuvânt de bun sosit, exprimând, în numele guvernului român, bucuria de a saluta pe reprezentanții presei unei mari țări prietene, Spania de azi și de totdeauna. Spania, care a început odată cu noi istoria sa în epoca de glorie a Romei antice, a lui Traian; Spania, care a luptat în contra comunismului sub ordinele lui Caudillo, a Generalului Franco; Spania care întotdeauna ne-a fost scumpă fiindcă Destinul a plasat-o departe de noi, dar aproape de inima noastră.

Trecutul nostru comun este o glorioasă servitute.

In momentul când Europa trece printr'o gravă criză;

In momentul când Latinitatea trebue să-și arate prezența pentru a apăra chemarea civilizației noastre și a lupta pentru unitatea Europei și domnia unui spirit nou;

In momentul când țările noastre trec printr'o revoluție națională, căutând a clădi pe noi baze edificiul Statului;

Consider că România este mai strâns legată ca oricând de Spania și că colaborarea între aceste două popoare va deschide noi posibilități, iar activitatea noastră va forma o comunitate naturală pentru a glorifica bucuria de a ne sluji strămoșii comuni și viitorul nostru european.

*

In numele oaspeților, Excelența Sa Casa Rohas, a mulțumit d-lui vice-președinte al Consiliului pentru primirea făcută.

După această scurtă recepție, d. prof. Mihai A. Antonescu, s'a întreținut cu fiecare oaspete în parte.

Seara la ora 21, direcția Presei a oferit ziariștilor spanioli un dineu intim la restaurantul „Capșa".

Răniții grav sunt transportați cu avionul la spitalele din țară

EROISMUL PREOȚILOR BASARABENI

Persecuția religioasă, deslănțuită cu o atilică fervoare în Basarabia, a constituit unul din principalele puncte de guvernământ ale stăpânirii sovietice. Grija, pe care au avut-o precursorii „Edemului" stalinist, tâlmăcit astăzi în zăpăceala și groaza dezamăgitoare dela Moscova, de a-și afișa în satisfacția egală cu o veritabilă voluptate a jidanilor basarabeni fobia lor religioasă, o constitue faptul, că din primele zile, chiar în acel nefericit 30 Iulie, când „invincibila" armată roșie a defilat pe străzile și pe cerul Chișinăului, deasupra clopotniței înalte cât un pisc de rugăciune omenească a catedralei, agenții terorismului și propagandei moscovite au urcat pe mâini, ca pe o relicvă „imboldiloare" spre mari idealuri, mutra de vagabond și parvenit a mareșalului Timoșcenco, ale cărui armate astăzi stau strivite ca viermii sub presiunea invulnerabilă a soldaților germani.

Chipiul mareșalului cu fluturii roșii ai decorațiilor pe piept a fost suprapus peste icoana albă și veche a Sf. Ioan Botezătorul, iar Mitropolia, cuibul acesta de credință în care s'au topit cele mai curate clipe ale tinereții noastre, avea să fie prefăcut ulterior într'un muzeu de propagandă antireligioasă.

Preoții, care n'au fost în stare să se refugieze, fie din cauza bătrâneții, fie din cauză că nu li s'a permis, aveau de luptat într'o astfel de atmosferă, cu două mari sarcini, cu anevoe de purtat: 1) oprobiul publicului jidovesc, care-i huiduia și-i scuipa pe stradă, formând un adevărat cortegiu de blasfemare în urma lor. 2) străduința încordată de a-și dobândi suma necesară, pentru a-și putea ține deschise ușile bisericilor.

La acestea trebue să mai adăugăm că la cea mai mică umbră de cârtire, intervenea imediat deportarea, închisoarea și chiar dispariția.

Era nevoe de o răbdare peste puterile omenești, o credință în victoria convingerilor intime ca adevărat evanghelică și o dispreluire macenicească a tuturor tentațiilor, ce li se deschideau în față.

Dar eroismul ortodoxismului răsăritean n'a încetat să se manifeste.

Vom pomeni aici pe preotul Serghie Pădurara, parohul bisericii Mazarachi din Chișinău, care nu s'a putut desprinde de lângă inima păstoriților săi, care binecuvânta de pe dâmbul locașului său toate trenurile cu repatriați ce luaseră drumul României și care neîntrerupt timp de 359 de zile, cât a durat ce-a de-a doua robire a Basarabiei, nut și-a întrerupt rugăciunea și biserica n'a încetat să fie arhiplină.

Vrednic de pomenire este deasemenea preotul stavrofor Vasile Gumă, dela Catedrala Mitropolitană a Basarabiei, care a propoveduit cu o îndărătnicie schimnicească vulcanicele reverberații ale consolării creștine, potolind durerea miilor de credincioși ce năvăleau spre Catedrala aducătoare de lumină, cutremurând orizontul basarabean cu cântecul străpungător al clopotelor chișinăuene.

Preotul stavrofor Ioan Stoicov, care a reușit să formeze din biserica Ciufli, o adevărată cetate de reculegere și întărire a sufletului în spasmele nedreptății, nepăsându-i de ironiile, scuipatul și batjocura ce se grămădeau asupra antiriului său, purtând crucea cu demnitate în vavilonul rătăcirilor trecătoare.

Preoții Vlad Burjacovschi, Dionisie Albu, Haralombie Samburschi, Maleavin Gheorghe, etc. etc., au fost dârzi în ținuta înaltă a credinței și abnegației lor. Unii din ei și-au plătit dârzenia cu deportarea.

Pentru aceștia și pentru milioanele de credincioși, care-și furau flacăra candelei din jeratecul credinței lor mai învingătoare ca toată ploaia de amenințări sovietice, pentru sufletul chinuit și mai credincios de nenumărate ori decât al nostru al poporului basarabean, pentru lumina nepieritoare a Răsăritului ce amenința să amurgească, armatele Mareșalului binecredincios au străfulgerat puicerea prăjmașului și prin jertfa crucii, au adus pe pământul basarabean lucoarea bucuriei meritate.

Eroismul credinței a mers alături de eroismul armelor.

Sergiu Matei Nica

Dedesubturile negustorești ale atitudinei Statelor Unite

Dacă frontul de răsărit se află în fierberea unei permanente și rapide înaintări după forțele bolșevice cari au mai scăpat de încercuire, nu-i mai puțin adevărat că situația din Extremul Orient prezintă aproape o tot atât de mare însemnătate pentru soarta lumii. Japonia, prin schimbarea guvernului prezidat de prințul Konoye, a intrat de câteva zile într'o fază care poate fi hotărîtoare. Intr'adevăr, prințul Konoye reprezenta prin ținuta guvernului său o atitudine care nu mai corespundea împrejurărilor impuse în Pacific de către americani. Atât presa, cât și opinia publică a întregei Japonii, animate de imperativele momentului, erau într'o continuă sforțare pentru a orienta politica țării spre o atitudine fermă și, mai ales, spre idealurile impuse de pactul tripartit și deci într'o acută contradicție cu „dinamica" guvernului prezidat de prințul Konoye.

Washingtonul ca instrument autorizat și oficial al capitalismului american, a adoptat în ultimul timp o stare cu totul improprie armoniei care s'ar fi cerut în relațiile cu Japonia, stare din care a rezultat votarea unor credite considerabile pentru înarmarea și punerea industriei total, pe picior de războl.

Este evident, faptul acesta a alarmat spiritele în Japonia — creode a tras preluarea puterii de către generalul Tojo — dar, să nu se treacă cu vederea, faptul a alarmat și mai mult poporul american aruncându-l într'o psihoză de răsboiu. In clipa de față — aceasta o arată știrile sosite de peste Atlantic — poporul american crede unanim într'un răsboiu apropiat în Pacific și tocmai acest lucru îl dorește cu interes Washingtonul capitalist.

Isbucnirea răsboiului în Europa nu numai că a irosit miliardele americane investite în petrolul și în întreprinderile industriale de aci, dar capitaliștii yankei au pierdut și veniturile atât de fabuloase ale pieței europene. Rațiunea nenumăratelor fabrici americane, fără această piață, poate fi socotită ca fără rost și, ch'ar, ca un pericol social pentru viața internă a Statelor Unite. Rezolvarea acestui impas pe care îl încearcă Washingtonul constă în a-și forma alte piețe, înlocuind producția cu caracter „civil", printr'o producție pur de răsboiu, cerută de actualele împrejurări. Această rezolvare — care coincide perfect cu menținerea constantă, dacă nu mai ridicată, a câștigurilor vizate de capitaliști — a început odată cu răsboiul din China prin aprovizionarea cu arme și muniții a mareșalului Cean Kai Sek. Sprijinul Angliei de care s'a făcut atâta caz, în legătură cu „securitatea" Statelor Unite, n'a urmărit decât scopurile de pungă, veroase, a acelorași mari capitaliști. Isbucnirea răsboiului cu Rusia Sovietică a mărit, desigur, perspectivele economice ale Washingtonulu, creind în mijlocul oficialilor de acolo sentimente „umanitare" pentru ajutorarea acesteia, cu atât mai mult că investițiunile în capitaluri și mașini constituiau pentru guvernul din Moscova datorii astronomice. Toate bune, însă pentru comenzile cari trebuiau să satisfacă răsboiul Angliei și al Rusiei Sovietice, producția de armament americană ar fi fost cu totul insuficientă fără acomodarea tuturor fabricilor, fără excepție, unui regim literalmente de răsboiu. Cu greu putem crede că negustorii din Statele Unite s'au decis să facă răsboiu tocmai într'un moment când Germania și-a asigurat aproape, integral victoria. Cu greu. Bineînțeles Anglia caută pe toate căile să extindă acest răsboiu care o privește direct pentru a pune la pământ Germania ca dușman de moarte.

(Continuare în pag. II-a)

DUH ȘI SLOVĂ

MAI MARELE...

Domnul Iulian Căpițănescu e perceptor și pe deasupra om foarte la datorie.

Despre d-sa povestesc gurile rele cele mai de necrezut lucruri. Se zice că a fost adus ca slujbaș la fisc atunci, îndată după războl, când nu voia nimeni să vie într'o provincie ca Basarabia. la început n'a avut decât două clase primare. Pe cele două din urmă le-a „luat" mai târziu când era ajuns perceptor. Ca amintiri a trăsnitelor zile de așteptare dinainte de a intra în slujbă, i-au rămas o sumedenie de boale pe cap. Cea mai crudă, e boala de stomac. N'are omul voie nici să mănânce ce-i place, nici când vrea, nici când poate, și mai ales nu-i este îngăduit să bea. Asa e neîndurătoare hotărîrea a doctorilor.

Asta îi pune la cap toate. Cum să stai și să te uiți la ceilalți din sat, notar, primar, felcer și alții, cari își răcoresc gâtul cu vin la gheață, iar tu, perceptor peste două comune, să te umpli cu apă ca o rață păcătoasă?

Asta îi face să fie foarte aspru cu agentul de urmărire, singurul său subaltern, un tânăr cu liceul neterminat, care își îneacă necazul de a fi pierdut drumul, în licoarea vinului țărănesc, uitând adesea a-și îndeplini îndatoririle de strângător al drepturilor Statului. Dar domnul Iulian Căpițănescu veghează. Nimeni n'are voie să primească leafa degeaba îndeosebi în raza cercului său de răspundere. Agentul e tânăr și voinic. Are obrajii bucălați de sănătate. Pentru ce să nu muncească? De asta sărăcește țara, fiindcă șefii instituțiilor nu sunt destul de severi cu inferiorii. Intrucât privește serviciul la fisc, aici lucrurile au încă o latură ce depinde de psihologie, după cum a auzit el pe șefui administrației financiare. Țăranul trebuie presat. Orice delăsare e o fraudă fiscală, ce trebuie tratată în consecință.

Și agentul său de urmărire nu vrea să ție seama de aceste învățăminte. In van îi vorbește. Păcat de cele șase șapte clase de liceu. Cu asa caracter, n'o să facă niciodată carieră la fisc.

— Auziți domnilor, povestește el la masa prietenilor, întreg pretorul de autorități sătești adunat la crâșma jidovească — auziți și cruciți-vă de ultima ispravă a agentului meu. Dela o vreme bag de seamă că aduce prea puține încasări. Imi răspunde că oamenii n'au bani, că nu-i timpul de vânzare, nici a grâului, nici a porumbului, nici a vinului... că într'un cuvânt țăranii n'au ce vinde acum și că e bine să așteptăm până la toamnă, să nu-i împingem cu sechestrele noastre în ghiarele negustorilor străini de Neam. Imi pronunță vorba „neam" așa fel, ca să pricep că-i cu literă mare.

Imhă, mi-am zis, a intrat deacum și microbul socialismului în tine. Dacă-i așa, apoi adio plata salariilor, adio înarmare, adio șosele, adio căi ferate, adio civilizație, băete.

Fiscul nu ține seama de sentimente, ci se bazează numai pe realități pipăibile: vrea bani. Restul îi privește pe bocitorii dela jurnale. Trebuia să te faci ziarist, nu agent de urmărire, i-am rostit-o răspicat.

Mergi, îți spun, cum a zis Hristos, ologului, i-ați registrul tău și umblă prin sat. Aplică sechestre și scoate banul și din piatră seacă.

Am să vin pe teren să te controlez, s'o știi, să nu zici pe urmă că sunt un [illegible] care nu țin seama de cultura și studiile tale.

L'am lăsat să plece și m'am înăl binișor pe urmele lui, că știți, am un miros special. Bănuiam că trebuie să fie pe undeva pe aproape și căutam să mă orientez fără să întreb pe cineva, când numai că zăresc registrele lui grămadă pe-o prispă de lut. Mă uit la ele, le desfac, vizez ultima chitanță, ca să fiu cu datoria mai întâi în regulă și constat că abia a cules de dimineață și până în vremea prânzului doi sutari.

Hm, păi așa se ține țara, flăcăule cu studii secundare?

Bat în ușă, nimeni. Intru, pustiu. Strig, niciun răspuns. Unde s'o fi vârât oare? Ia să văd în beciu. Deschid ușile și cobor pe sub bolta strâmtă ca să-l descopăr pe agentul meu, stând la taifas cu un moșneag la lumina unui opaiț, în răcoarea pivniței îngropate în pământ. Aveau paharele pline cu vin roșu ca sângele, care lucea strașnic în lumina slabă, de am văzut în fața numai culoarea asta câteva ceasuri.

Firește, am fugit, rușinat pentru subalternul meu netrebnic. uziți ce mitocănie? Să bea la cepul butoiului, alături de un țăran la care s'a dus să-i achite impozitele către Stat, județ și comună. Vă întreb, unde-i prestigiul fiscului? Și vă mai rog să-mi răspundeți, am sau n'am drept să mă supăr pe acest slujbaș incorect?

După ce îi îmbie, ca deobiceiu, cu un pahar de vin, tovarășii de masă îi văd cum înghite în sec alături de înghițiturile lor pline dând supărat paharul său deoparte, fiindcă stomacul nu-i îngăduie.

Unul mai șugubăț îndrăznește să ia apărarea năpăstuitului agent de urmărire, țipsă, aruncând spre perceptor în hohotul celorlalți:

— Și totuși am vrea să aflăm, care-i pricina de te-ai supărat așa tare pe inferiorul dumneatale?

Nicicând n'aș dori vreunui prieten să visese ochii întorși pe dos ai domnului perceptor ce iese din crâșmă, ofensat, că fiscul e complect neînțeles și profund lignit.

Sabin Velican

(din vol. „Savan")

NOTE

D. Sergiu Matei Nica...

...își va tipări, spre sfârșitul acestei toamne a biruinței românești, versurile sale natale, pline de izul sănătos al brazdei basarabene, — sub fermecătorul titlu: Pridvorul cu duzi.

Așteptându-i cartea visurilor și nostalgiilor sale, ne întrunim bucuria pentru mai târziu, când îi vom răsfoi zăpada paginilor și vom comenta-o așa cum trebue.

Autorul...

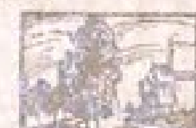
...„Dramei Casei Timoteu", — d. Mircea Streinul, va scoate peste câteva zile, împreună cu d. Dan Pantazescu, **o „Istorie a literaturii române", care va putea fi folosită atât de elevii școalelor secundare, cât și de orice iubitor al slovei adevărate, nepărtinitoare, sincere.**

„Pământ răzășesc"...

...se numește romanul talentatei scriitoare basarabence *Tatiana Găluscă*, care așteaptă să vadă lumina tiparului!

Romanul va fi o revelație a genului și va consacra un nume, demn de reținut, care până în prezent ne-a dat două cărți de folklor de reală valoare.

O lucrare despre Basarabia...

...pregătește, pentru luna Noembrie, Mitropolia Olteniei, care va cuprinde: diferite chestiuni privitoare la viața națională, **religioasă, culturală, socială, a poporului basarabean și transnistrian; diferite chestiuni privitoare la trecutul istoric și religios al acestor ținuturi; probleme psihologice, privind sufletul basarabean; amintiri din trecutul de stăpânire străină moscovită; pagini de literatură și folklor basarabean; pagini din luptele și aspirațiunile naționale pe pământul Basarabiei; figuri de luptători, cărturari și vlădici basarabeni.**

*

In colecția „Dacia Perennis" a apărut în minunate condiții tehnice „Indemnuri românești", volumul care cuprinde extrase din Cuvântările d-lui Mareșal Ion Antonescu, grupate pe diferite probleme de o extremă importanță pentru neamul românesc.

CRESTĂTURI

■ D-l *Mircea Streinul*, poetul și romancierul Bucovinean, laureat de către Societatea Scriitorilor Români pentru poezie — și de Academia Română pentru roman, a tradus din limba germană și a pus sub tipar în editura „Gorjan", romanul *„Răsboiul Opiului"* de Rudolf Brungraber.

Cunoscând talentul și posibilitățile de mare scriitor ale d-lui Mircea Streinul *suntem siguri că această carte dăruită culturii românești, se va prezenta într'o excepțională formă de limbă românească și într'un meritos fond de adaptare la specificul nostru.*

Afară de aceasta, traducerea d-lui Mircea Streinul *nu numai că deschide un drum de cunoaștere al înaltei literaturi germane contemporane, dar este și o usturătoare replică dată unor anumiți scriitori care, voind să câștige bani, au invadat vitrinele librăriilor cu kilograme de coperte care de care mai fistichiu colorate, în dosul cărora se ascunde, de cele mai multe ori numai cultură anglo-saxonă sau americană. Credem că fiecare intelectual român înțelege cât de mult rău au făcut aceste prea scumpe „colecții de 15 lei" scrisului autohton. Ne dăm seama perfect de bine că aceste traduceri mai au și rolul unei propagande, ca și poezia modernistă din trecut, cu scopul ca să ne înstrăineze și să ne inoculeze că proza noastră sănătoasă și tradiționalistă cu tendenționismul internaționalismului insular.*

Și din această cauză traducerea d-lui Mircea Streinul *are un merit mult mai mare decât duzinele comercianților de pseudoartă. Dar, vom vorbi altă dată mai pe larg, despre toți și despre toate.*

■ „Imi bate inima la Bug" se va intitula volumul pe care tânărul și talentatul poet și ziarist, d-l *Sergiu Grosu* îl va tipări cât de curând în colecția revistei „Transnistria".

Suntem siguri că autorul „Muștar-ului", acel reușit volum de epigrame, cu noua sa carte de poeme, se va bucura din partea criticei literare și a publicului amator de aleasă literatură, de-o atenție cuvenită și bine meritată.

Tot cu această ocazie ținem să subliniem că volumul de epigrame și epitafe al poetului Sergiu Grosu, care, cu toate greutățile genului, sunt atâ de bine reușite încât se pot compara cu cele mai alese epigrame clasice ale literaturii noastre n'a fost observat și discutat așa cum merita din motive nu tocmai adecuate felului de a vedea adevărata artă. Aceasta este o greșală de neiertat a acelora care au marea misiune de a promova sau îndrepta talentele tinere. Oare când sfânta și marea tăcere a încurajat primii pași ai scriitorului? Să răspundă cei care sunt în afara spiritului de gașcă, dacă sunt...

Să nu creadă observatorii fenomenului nostru literar că acesta este primul caz. Obiceiul s'a repetat în dese rânduri și a fost atât mai de condamnat cu cât Măria Sa criticul, a binevoit a trage perdeaua tăcerii și peste cărțile unor scriitori cu activitate și nume mai cunoscute în publicistica de astăzi, decât al d-lui *Sergiu Grossu*.

Dar ce să facem? Răbdăm și binecuvântăm pe acei de la care am moștenit mentalitatea, influența și obiceiurile proaste.

George Ionașcu

EROII ȚĂRII MELE N'AU MURIT

Eroii țării mele n'au murit;
Ei stau de strajă veșnic, la hotar
Și 'nțepenindu-și pieptul de stejar,
Ne fac hotarul stâncă de granit!

Eroii noștri veci de veci nu mor!
Nisip de mulți-s ai noștri sfinți străbuni
Ce-au înfruntat a vremilor furtuni
Și'n strănepoți azi, naște faima lor!

Eroii noștri 'n lupte s'au călit
Ei ne'nfricați s'avântă în războl
Iar brațul lor e'n veci nebiruit!

Și mândră-i Țara, mândri suntem noi
Că Domnul Sfânt, din cer, ne-a hărăzit
Deapururi neînvinși și bravi eroi!

Nelu Arventie

Cronica dramatică

Teatrul Comedia „PROSTUL DIN BAE"

de Friese și Felmar

Această farsă admirabilă a fost luni de zile pe afișul unui mare teatru vienez.

La *Teatrul Comedia* ea a fost interpretată de un grup de mari comedieni: *Vasilin-Birlic, Ho clung, Ion Talianu*, precum și de d-nele: *Angela Mateescu, Nora Piacentini* și *Virginica Popescu*.

Ideia dela care au pornit autorii este destul de simplă și, totuși, originală: este în ultimul ceas înainte de plecarea la băi a unei familii. In timp ce domnul își rade barba în camera de alături, doamna primește vizita neașteptată a unui tânăr de lume, care-i declamă versuri și-i spune c'o adoră. Incântată și, totuși, enervată de prezența lui și de faptul că el persistă să rămână, ea îl ascunde la repezeală când vine soțul, care, înainte de a pleca, îl încuie involuntar în camera unde-și ascunsese soția sa.

Așa dar, familia pleacă la băi, iar adoratorul doamnei rămâne închis în casă. Dar aici se complică lucrurile, căci domnul aranjase ca în timpul lipsei sale să locuiască în casă prietenul său din Graz, un pictor, care voia să stea câteva luni ascuns, ca să scape de o prietenă cam... persistentă...

Asta n'ar fi nimic, însă, totul se complică și mai mult, fiindcă și doamna aranjase cu o frumoasă prietenă să vină prin casă. Bineînțeles și doamna și domnul își învățaseră respectivii invitați cum să intre așa că.. vin amândoi, aproape unul după altul, și fiecare sigur că are un pic de liniște, fiind singur.—De aici, începe această comedie-farsă care este din ce în ce mai vie dealungul celor trei acte pline de humor și situații hazlii. Inutil să mai spunem că totul se termină cu bine, ca în toate farsele.

Fără să aibă pretenția de a fi o operă de artă, acest spectacol este bun, totuși, și plăcut. Am spune chiar că e necesar pentru destinderea nervoasă de care simte nevoe omul de azi.

Ion Nicola

Sport

INTR'UN CUVÂNT

● *DUMINICĂ, Rapid joacă un match greu: cu Venus. Deaceia feroviarii, știind bine cum joacă Venus și ce mult le-au dat de furcă clubul „negrilor" într'un trecut nu prea depărtat, s'au antrenat cu toată seriozitatea.*

● SE PARE că în actualul sezon echipa aviatorilor germani din Wiena „Lufturffe" va juca la București cu o selecționată a armatei germane. Rapid, se zice că le-a dat terenul Giulești și că, în deschidere, va juca cu una din echipele de frunte ale Capitalei...

● CRIZA MARE în tabăra Sportului Studențesc. Nu se știe cum va fi soluționată problema centrului înaintaș și a excentrului stânga...

● *REPREZENTATIVA Wienei întâlnește „at home" reprezentativa Budapestei. Credem într'o victorie vieneză, la un scor strâns și după o luptă mare.*

BOX

● FOSTUL campion european de box, John Anderson, care a apărut și pe ringurile noastre, unde a câștigat odată, a pierdut de două ori și s'a apucat de spionaj! Polițiștii suedezi însă nu s'au lăsat și, mai înainte ca el să poată evita lovitura, l'au făcut... knock-out, arestându-l.

La Cernăuți

SELECȚIONATA MILITARĂ GERMANĂ a învins cu greu echipa cl. VII-a a liceului „Aron Pumnul" 4 - 3 (0-0)

In teritoriile recent scoase de sub călcâiul bolșevic, după rănile adânci pe care această haină stăpânire le-a lăsat, viața a început să intre în făgașul ei normal.

Astfel la Cernăuți, Capitala Bucovinei, care nu a suferit prea mult de pe urma păgânilor din răsărit și unde exista înainte de ocupație un puternic centru sportiv, aflăm cu deosebită satisfacție că activitatea sportivă a fost reluată. Insemnăm cu bucurie această veste frumoasă, deși cam întârziată și așteptăm pe curând cât mai multe vești, nu numai dela Cernăuți, ci din toate centrele Bucovinei și Basarabiei.

Sportul local a pășit pe un drum nou și rodnic și pe curând credem că activitatea va fi reluată cu toată intensitatea.

*

In ziua de 11 Octombrie s'a disputat pe terenul Dragoș Vodă un match de foot-ball între o echipă germană și selecționata clasei VII-a Lic. Aron Pumnul, campioana de toamnă a liceului.

Jocul, pe lângă că a fost disputat, a fost și frumos.

Selecționata armatei germane, având în formație elemente mai rutinate și în bună condiție fizică, a reușit să învingă pe liceeni, după prelungiri, cu 4-3 (0-0; 3-3). Punctele au fost înscrise de Hass (2) Kotlos și Vank, pentru învingători și deFerminte II (2), Fernahenof pentru învinși.

Echipele au apărut pe teren, la fluerul d-lui lt. Spatz Richard în următoarele formații:

Armata germană: Maltzahn; Tiergart, Rapp; Reistel, Radlewitz, Füterer; Kottlos, Golombek, Kubin, Vank, Hass.

Cl. VII L. „A. P.": Rizac; Ferminte I, Ilescu; Tărnîceru, Răileanu, Ștefănescu; Fernahenof, Ștefaniuc, Forminte II, Ianos, Ionescu Gh.

REDACȚIONALE

Rugăm călduros pe corespondenții noștri să ne semnaleze orice inițiativă sau înfăptuiri ce s'ar realiza în localitățile unde activează, în ceeace privește mișcarea sportivă.

Corespondența va fi trimisă în acelaș plic cu corespodența cealaltă, punând însă mențiunea ***pentru rubrica sportivă.***

„CUPA BASARABIEI"

Arbitrii și jocurile din etapa de Duminică

SERIA I

Timișoara: Ripensia—C. F. R. și Electrica—Chinezul, arbitrii vor fi delegați de comisia timișoreană.

Lugoj: Vulturii—S. S. M. R., arb. Barna.

SERIA II

Arad: Unirea—S. G. A. și Astra—Crișana C. F. R., arbitri vor fi delegați de comisia din Arad.

Brad: Mica—Gloria, arb. Sebeșan.

SERIA III

Craiova: Oltenia—Dunărea, arb. va fi delegat de comisia locală.

Craiova: Sp. Muncitoresc—C. F. R (T. S.), arb. d. Alexandriu Șt. (Buc.)

T.-Severin: Cerna—F. C. Craiova, arb. Suta I.

SERIA IV

Cugir: U. M. C.—Jiul, arb. Mureșan.

Simeria: C. F. R.—Iancu Corvinul, arb. Ștefănescu.

Deva: Corvinul—Lonea, arb. Sabău.

SERIA V

Sibiu: Sp. C. F. R.—Unirea M. V., arb. va fi delegat de comisia locală.

Mediaș: Virometan—„U", arb. cpt. C. Ghermănescu.

Sibiu: S. G. S.—Arsenal, arb. va fi delegat de comisiunea locală.

SERIA VI

Turda: Victoria—Solvay, arb. va fi delegat de comisia locală.

SERIA VII

Brașov: A. C. F. R.—Malaxa, U. A. B. Bârsa și Metrom—Voina, arbitrii vor fi delegați din comisia locală.

SERIA VIII

Gura Ocniței: Concordia—Astra R., *Câmpina:* Steaua Română — F. C. Ploești; *Ploești:* Prahova—Rom. Americană, arbitrii vor fi delegați din comisia locală.

SERIA IX

Galați: Gloria C. F. R.—F. C. Brăila, arb. nedesemnat.

Brăila: Fr. Română — V. T. M., arb. Vlahu.

SERIA X

București: Turda—Carmen, arb. M. Crutescu.

București: Unirea Tricolor — Sp. Studențesc, arb. Ţovaru.

București: Olympia — Juventus, arb. Birău Tr.

București: Rapid—Venus, arb. I. Ceaureanu.

BĂTĂLIILE DE INCERCUIRE DIN CURSUL ISTORIEI UNIVERSALE

Concepțiile strategice aplicate cu atâta măestrie și încununate de atâta succes de conducerea germană a războiului sunt unice numai în ceea ce privește proporțiile desfășurării operațiunilor, rapiditatea acțiunilor și, fără precedent, dacă ne raportăm la rezultatele considerabile obținute.

Spicuind filele istoriei, găsim că prima mare bătălie de încercuire a avut loc la **Cannae**. Această bătălie atât de vestită și de des pomenită, dela Cannae s'a desfășurat în anul 216 a. Chr. In această bătălie, Romanii au suferit o înfrângere cumplită, lăsându-și pe câmpurile de luptă 50.000 de morți, în urma tacticei adoptată de Hanibal, care a executat încercuirea forțelor romane, dând atacul spre cele 2 aripi.

Austrelitz: unul din planurile de bătălie cele mai îndrăznețe, din câte cunoaște istoria, este planul lui Napoleon, aplicat la Austrelitz, în anul 1805 în bătălia celor 3 Impărați. Aproximativ 160.000 de ostași se găseau față în față. Printr'o falsă manevră a aripei sale drepte, Napoleon a slăbit centrul inamic, pe care l-a străpuns, executând o mișcare de învăluire asupra inamicului său, din aripa dreaptă, care i-a reușit de minune. Napoleon considera o ispravă extraordinară faptul că a capturat în această bătălie 180 de tunuri.

Koeniggrätz: în bătălia dela Koeniggrätz dintre Prusia și Austria, care a avut loc în anul 1866, se găseau încleștați în luptă peste 400.000 de oameni. Decizia acestei bătălii a adus-o armata a doua prusiană, după cum stabilise Moltke în planul de operațiuni. Armata a doua prusiană a deslănțuit atacul, executând mișcarea de învăluire asupra forțelor austriace într'un moment extrem de critic pentru armata prusiană.

Sedan, 1870: în bătălia dela Sedan dată la 1 Septembrie 1870, în care a căzut însuși Impăratul francez prizonier, dispărând totodată și cezarismul francez, întreaga armată franceză compusă din 139 de generali și 104.000 de oameni, a fost luată prizonieră de trupele germane, în urma efectuării unei operațiuni de învăluire de mare stil.

Tannenberg: bătălia clasică de încercuire și nimicire a contemporaneității noastre este Tannenberg, din anul 1914 Hindenburg și Ludendorff au dat peste cap, datorită operațiunilor lor geniale, întreaga ofensivă rusească executată cu forțe superioare deslănțuite asupra Prusiei Orientale.

In această bătălie au fost făcuți 90.000 de prizonieri ruși.

Franța Nordică: în bătălia de încercuire efectuată împotriva armatelor franceze în anul 1940, efortul principal al operațiunilor germane era stabilit nu ca în planul Schlieffen din timpul războiului mondial pe aripa nordică, ci asupra grupului de armate din centru. Se luase de către comandamentul suprem german al războiului această hotărîre, avându-se în vedere faptul de a surprinde pe inamic prin acest procedeu, deoarece inamicul presupunea că înaintarea forțelor armate germane se va efectua pe aripa nordică în sensul reeditării planului Schlieffen. 14 zile după începerea operațiunilor ofensive, aripa stângă inamică cu un efectiv de 50—60 de divizii era cu desăvârșire încercuită și grămădită în spațiul dintre Escaut — linia Cambrai — Dunkerque și Coasta Canalului Mânecii. Operațiunile germane au dus la capitularea armatelor încercuite și prin catastrofa dela Dunkerque, și-a încununat finalul lor victorios.

Bialystok — Minsk: referitor la dubla bătălie dela Bialystok-Minsk prima mare bătălie de nimicire efectuată de Germani împotriva sovieticilor la începutul campaniei din răsărit comandamentul suprem al forțelor armate germane a făcut cunoscut în comunicatul bilanț din 11 Iunie, că în urma acestei bătălii, au fost făcuți 323.898 prizonieri sovietici, au fost nimicite sau capturate 3332 de tancuri, 1809 tunuri și numeroase arme de tot felul. Aceste succese au fost obținute numai prin manevrele de încercuire cele mai rapide și cele mai crâncene.

Smolensk: în bătălia dela Smolensk dela începutul lui August, sovietícii au pierdut 310.000 de oameni luați prizonieri de Germani, 3205 tancuri, 3120 tunuri și un considerabil material de război. Și această pungă închisă efectuată este un exemplu clasic al unei geniale strategii de încercuire, al cărei obiectiv a fost nimicirea completă a inamicului.

Dedesupturile negustorești ale atitudinei Statelor Unite

(Urmare din pagina I-a)

ta din punct de vedere politic, dar și pentru a-și asuma ea preponderența pe piața europeană, pentru capitaliștii Londrei. Și Washingtonul știe aceasta. Grijulii de afacerile lor, capitaliștii yankei creiază panică de răsboiu pentru a mări producția de armament care să asigure „securitatea" Statelor Unite, însă care — până la isbucnirea răsboiului — trebue să ia fericit drumul Angliei și, prin intimidare, pe acela care duce spre frontul de răsărit. Drumul spre Anglia este barat de submarinele germane; drumul spre frontul de răsărit este amenințat de Japonia care girează în Extremul Orient pactul tripartit. In concluzie, Washingtonul este împins să folosească atmosfera belicoasă care motivează mărirea producției de armament, în sensul intimidării Germaniei, dar — mai vârtos — a Japoniei, pentru a-și desface coplos marfa la locul respectiv.

O alocuțiune, de acum câteva zile, pe care a rostit-o — la Tokio — generalul Tojo, cuprinde în sa gravitatea momentului în care se află Japonia, „ea fiind la răscruce, între refacere și decadență", dar și hotărîrea pe care o are noul ei guvern pentru dejucarea manevrelor la cari se dedă Washingtonul capitalist și prin cari a reușit să degajeze o incertitudine extrem de periculoasă.

VIAŢA BASARABIEI

Infrăţirea basarabenilor cu tranistrienii

Atunci când sună ceasul isbăvirii noroadelor din vastul imperiu rus, fraţii de acelaş sânge de pe ambele maluri ale Nistrului, s'au înfrăţit în luptă pentru a scutura de pe umerii lor greaua povară a robiei apăsătoare. Crainicii slobozenieilor cutreerau pământurile basarabene şi transnistdiene în lung şi în lat, chemând poporul la o viaţă nouă. Nimic nu-i despărţea ! Acelaş grai, port, obiceiu, aceleaşi aspiraţiuni, aceiaşi durere, un gând şi acelaş ţel, îi unea pentru isbăvirea lor, pentru eliberarea glieide cotropitorii dela răsărit.

Fraţii din Basarabia ridicau steagul învierii lor în cetatea Chişinăului, iar transnistrienii în Tiraspol. Şedinţele, atât unele cât şi cele ale transnistrienilir erau onorate de ambele părţi de delegaţi, pentru a coordona munca într'un ritm accelerat şi unitar, deoarece duhul românesc plutea cu acelaş avânt pe ambele maluri ale Nistrului.

La Chişinău, luptătorii transnistrieni Ştefan Bulat, Toma Jalbă, strigau ca cei de peste Nistru să nu fie uitaţi, iar în Tiraspol Gheorghe Mare, Pan. Halippa,, Crihan, înmânau congresiştilor transnistrieni steagul tricolor românesc, pe care nu l-au avut, dar pentru care de azi înainte trebuiau să lupte cu cinste, dragoste şi râvnă românească.

Au trecut ani şi fraţii de peste Nistru au trebiut să sufere un jug şi mai mare decât al regimului ţarist. A doua iibăgie se abătuse asupra capetelor lor.

Cu ivirea norilor din Iunie 1940, fraţii din Basarabia au încercat şi ei nenorocirea celor de peste Nistru. Hidra comunistă n'a uitat lupta lor comună. Laboratoarele comunistt le pregăteau aceeaşisoartă nenorocită.

Gândul lir, sufletele lor le-au rămas însă curate, căci suferinţa i-a unit ca niciodată pentru o nouă luptă comună. penetiru o ultimă opintire contra năvalnicilor dela răsărit.

Când semalul s'a dat, 22 Iunie 1941, oştile noastre au înţeles misiunea pe care o au în răsărit. Cu un avânt pe care n'avem cuvinte a-l descrie, ostaşii au pornit în iureş pentru a sdrobi hoardele lui Stalin.

Mut sânge s'a vărsat pe glia românească dintre Prut şi Bug. Românii din tiate colţurile ţării au căzut cu faţa la răsărit, cimentând brazdă românească pentru veşnicie, ridicând crucea isbăvitoare până în străfundurile stepelor năvălitorilor.

Pe tabla celor căzuţi pentru Patrie, Neam şi Rege, sunt multe nume de basarabeni.

Jertfa lor a venit pentru a doua oară să cimenteze înfrăţirea care îi unea în 1917.

Glasul celor ce strigau unirea fraţilor pe ambele maluri ale Nistrului şi-a găsit răsunet în avântul general al ţării.

Pe feţele tuturor era scris : *„Acum ori niciodată!"* Si Jertfa ne-a adus isbăvirea.

De azi înainte nici fraţii basarabeni şi nici cei din Transnistria nu vor mai cânta pe malurile Nistrului dorul de ai săi şi nici soarta cre i-a despărţit. Apele Nistrului nu vor mai duce la vale lacrimile celor ce-şi plângeau despărţirea, căci de acum încolo u există decât un pământ românesc până pe malurile Bugului.

Până acolo se străbate cântec de biruinţă, slavă eroilor cari nu şiau uitate cuvântul dat în 1917, leigământul care i-a unit şi încălzit sub flamura românească pe ambele maluri.

Chişinău-Tirasol ano domini 1917, Odesa — 16 Octombrie 1941. Un sfert de veac a cimentat suflete, a călit braţe şi într'un avânt suprem ne-a adus biruinţa.

De azi înainte nimic nu-i mai desparte pe fraţii de peste Nistru de cei din Basarabia.

Un singur gând, o aceiaşi dragoste dela Bug şi până la Tisa.

Paul Şt. Iliin

REDACŢIONALE

Ziarul „Basarabia" trebuind să fie oglinda reală a vieţii obşteşti din provincia dintre Prut şi Nistru, în cadrul nouei vieţi a României reintregite, corespondenţii noştri sunt rugaţi cu insistenţă să ne trimită numai ştiri cu caracter local.

*

Ziarul *Basarabia* caută spre imediată angajare corespondenţi harnici la: Hotin, Soroca, Bălţi, Orhei, Cahul, Chilia Cetatea Albă, Tighina, Tg. Edineţi, Tg. Floreşti, Dubăşari, Basarabeasca, Hânceşti, Străşeni, Tg. Călăraşi şi Ungheni.

Corespondenţele de probă se vor trimite: Secretariatului de Redacţie al ziarului „Basarabia", Bulevardul Lascar Catargiu No. 31, Bucureşti III.

*

D. BEREZESCU PAVEL, strada Telegrafului No. 49, Ismail. — Va comunicăm că sunteţi angajat corespondent al ziarului nostru pentru oraşul şi judeţul Ismail. Continuaţi trimiterea de ştiri locale. Daţi atenţiune expresă tuturor problemelor şi faptelor în cadrul nouei vieţi româneşti din provincia dintre Prut şi Nistru.

Mareşalul şi Basarabia

Atunci când Mareşalul Antonescu spunea, iarna trecută: „Aveţi răbdare", unii dintre refugiaţi se'ndoiau şi n'aveau încredere în aşteptarea care li se părea aşa de lungă. Dar Mareşalul trăia siguranţa biruinţei celei mari, biruinţă care ne-a adus nu numai Basarabia ci şi'ntregirea Moldovei până la Bug.

In marea lui înţelepciune şi'n patriotismul care-l înflăcărează, ştia că drumul pe care a apucat duce la sfârşitul cel mare.

Câte cârcoteli n'am auzit într'un an de refugiu!... Dar noi care părăsisem vetrele, aveam încredere întreagă în omul al cărui cuvânt n'a fost desminţit niciodată şi-al cărui trup nu s'a îndoit spre umilinţă ori spre slugărnicie.

Increderea noastră a dat rodul ce-l aşteptam. Nu se'mplinise anul şi armata noastră trecea victorioasă Prutul.

Mareşalul Antonescu ne-a redat Basarabia, dar şi-a dat şi cuvântul că'n scurt timp ne va da o Basarabie nouă, o Basarabie nu refăcută ci născută cu bogăţii, frumuseţi şi înzestrări deosebite.

Am colindat în sfârşitul lui Septembrie patru judeţe din Basarabia: Bălţi, Soroca, Orhei şi Lăpuşna. Şi m'am minunat de sporul de muncă văzut. Mi s'a spus că Mareşalul doreşte ca toată Basarabia să fie vrăstată de şosele. Şi dorinţa Mareşalului e ordin, după cum şi trebue. Am întâlnit zeci de mii de lucrători pe drumuri în care, până eri, ţi se înfunda căruţa până'n coş.

Am trecut dela Soroca spre Bălţi pe şoseaua ce leagă Floreştii de capitala judeţului. Dela Gura Camenca se lucra o şosea spre Rezina, la Nistru.

Peste câteva zile când m'am reîntors, pe alt drum, pe la Căpreşti, şoseaua era gata, pietruită şi presată. In câteva zile!... Când îmi amintesc că toamna şi primăvara nu puteai răzbate prin marea şi bogata comună de răzeşi şi mazâli Cotiugenii Mari şi că acuma va fi o uşurinţă să mergi pe şoseaua nouă, socotesc îndreptăţită vorba ce-am auzit-o pretutindenea: „Basarabia Mareşalului".

Intr'adevăr: Basarabia Mareşalului va fi de nerecunoscut în câţiva ani.

Aşa ştie să se ţină de cuvânt ostaşul care a înfruntat toate primejdiile ca' s'ajungă să'ntregească ţara şi s'o'ntărească.

In ziua când populaţia Capitalei a manifestat pentru căderea Odesei, Mareşalul Antonescu a rostit o cuvântare în faţa miniştrilor veniţi să-l felicite.

Socotesc că din rândurile care le reproduc va înţelege fiecare, noua mare bucurie care ne aşteaptă. In fraze scurte, econom de vorbe cum este, Conducătorul Statului a spus:

„Nu am ajuns încă la sfârşitul sforţărilor"... Ştim asta, dar când o spune însuşi marele ostaş, ne umplem de bucurie.

Şi ca o completare, Conducătorul a urmat: „Merg mai departe pe drumul pe care mă zbat să trec întregul Neam Românesc".

Lămurit. Aşa cum ştie să rostească Mareşalul Ţării. Aşa cum a rostit iarna trecută...

Şi aşa cum, ca mâine, în loc de Basarabia Mareşalului, va chiui tot Natul, strigând: „Ţara întregită a Mareşalului".

D. Iov

INTUNERIC ŞI LUMINĂ

După biruitoarele solii de arme, românii trimit în Transnistria solii culturii lor

In aceeaş zi în care inimile româneşti de pretutindeni au fremătat în undele cele mai pure ale entuziasmului, la vestea cuceririi Odesei, în aceeaş zi în care ziarele româneşti au închinat pagini de omagiu şi de recunoştinţă pentru Mareşalul Ion Antonescu şi pentru viteaza noastră armată, se putea ceti în câteva gazete şi o notiţă oarecare, o notiţă modestă, dar plină — la rândul ei — de semnificaţie.

Intr'o redactare simplă, sobră, notiţa aceea anunţa că în Transnistria la **Balta** şi **Tiraspol**, iau fiinţă două biblioteci publice.

După realizările din Basarabia, cele din Transnistria vin să aşeze începuturi noui de faptă românească, într'o direcţie pe care materialismul orb al sovieticilor o ignorase sau o dispreţuise deadreptul: sufletul...

Două biblioteci publice la Balta şi Tiraspol, din grija Uniunii Fundaţiilor Regale nu înseamnează decât semnalul unei acţiuni vaste de redresare spirituală.

Planurile noastre de lucru în acest domeniu le situăm însă — în conformitate cu o lungă tradiţie de cultură — imediat după domeniul victoriilor militare.

Imediat după puternicele-i solii de arme, cultura românească îşi trimite în chipul cel mai firesc, solii ei.

Acolo unde a buboit tunul şi au acţionat aruncătoarele de flăcări, trebue să răsune după aceea — în concepţia noastră — glasul binevestitor şi împăciuitor al celor spirituale, trebue să renască roditoare flacăra minţii şi a cugetului eliberat, trebue să reînvie luminile culturii.

Criteriul moral stă, din veac de veacuri, la temelia tuturor aşezărilor noastre şi în aceasta, se pare, stă şi tăria —nesfărâmată de nici o sălbătecie — a acestor aşezări româneşti.

Din veac de veacuri, cei care sunt ai acestor locuri au ştiut să-şi transforme „arma'n condei şi brazda'n călimară" — cum sună versul poetului — de îndată ce cuvântul armelor era spus, iar apărarea brazdei asigurată.

Şi niciodată în trecut, ca şi astăzi, această trecere dela nevoia de a feri de primejdii moşia strămoşească, la necesitatea morală de a da un conţinut mai adânc faptei de arme, nu a fost desminţită de Români.

Dela fapte de arme, la fapte de cultură, trăsura de unire a fost aproape simultană.

Intre **mijlocul** de a goni pe nenumăraţii lui năvălitori, şi **scopul** de a-şi afirma ordinea sufletească şi primatul spiritului, poporul românesc a ştiut întotdeauna să destingă. Aceasta a şi dat îndreptăţire, sens, adâncime şi măreţie tuturor acţiunilor lui — în realitate foarte puţin trâmbiţate, deloc exploatate „politiceşte" şi nicidecum utilizate ca elemente „propagandistice".

Dintr'un nimic şi dintr'o sumă de nimicuri, alte popoare învecinate s'au priceput — le-o recunoaştem fără nici o invidie — să-şi clădească superbe şi înzorzonate castele de carton, fericite şi orgolioase trepte de ascensiune, în care primul vânt e suficient să sufle, ca să le spulbere.

Dacă ne gândim câte vânturi şi ce furtuni, câtă urgie protivnică şi ce avalanşă de nenorociri ne-au lovit — şi în anii vechi ai istoriei, ca şi în acela care trecu, al propriei noastre experienţe tragice — ne putem da uşor seama că noi n'am clădit nimicuri pe nisip, ci temelii în piatră. Cum altminteri ar fi fost posibil miracolul învierii şi al biruinţei poporului nostru, pe care cu toţii le trăim, după prăbuşirea care părea definitivă?

Noi n'am clădit pe vorbe, pe minciuni pe zorzoane şi abilităţi propagandistice, ci pe fapte — pe fapte de arme, pe fapte de cultură — şi deaceea am rezistat, am suportat, şi am renăscut cu forţe şi mai temute, cu o vitalitate şi mai clocotitoare.

Intunericul împotriva căruia au pornit trupele noastre în războiul cel sfânt, întunericul acela era masiv şi de neclătinat ca un munte. Şi am clintit muntele şi opintirea noastră — având numai o fărâmă de lumină, a credinţii, în inimi — a putut să răstoarne şi să mute de lângă noi acel munte al pierzanţiei şi al besnelor.

A fost lupta dintre bobul de lumină, pătrunzător, şi negura cea a toate covârşitoare. Dar n'a învns negura silniciei, ci bobul de lumină al dreptăţii. Această uimitoare isbândă nu poate fi decât un semn al istoriei şi poate al cerului.

Intunericul, cu drojdiile lui, l-am îndepărtat. Acum — prin carte, prin şcoală, prin biblioteci, prin cultură — bobul nostru de lumină creşte şi se face zi plină, zi însorită, dătătoare de nădejdi şi de toate şi îndreptăţite împliniri ale misiunii noastre istorice.

Transport de păsări din Basarabia

Institutul Naţional al Cooperaţiei a adus din Basarabia cu titlul de experienţă, — un număr redus de găini, raţe şi pui pe care le-a pus în vânzare cu preţuri mult reduse faţă de preţurile pieţii prin Cooperativa „Predeluş" din Şoseaua Mihai Bravu Nr. 108.

Distribuţia se face contra bonului nr. 7 din Cartela de carne, numai pentru Sectorul de Negru şi anume pentru familiile având dela 3 membrii în sus.

Subliniem că numărul de păsări este deocamdată redus.

Indată după răcirea timpului, se vor pune în consumaţie prin cooperativele din Capitală, păsări tăiate aduse din Basarabia.

SUPRIMAREA INDEMNIZAŢIILOR PENTRU ACTIVITATE SUPLIMENTARĂ

Directoratul Financiar al Basarabiei a comunicat tuturor instituţiunilor din provincia dintre Prut şi Nistru că Ministerul Finanţelor a dispus că începând dela data de 1 Octombrie, se suprimă toate indemnizaţiile pentru muncă sau ore suplimentare, funcţionarii având totuşi obligaţia să fie prezenţi la serviciu tot timpul necesar executării lucrărilor, fără a li se mai plăti ore în plus, peste programul reglementar.

Se vor putea însă plăti indemnizaţii speciale pentru activitate şi merite excepţionale în interesul serviciului acelor funcţionari, cari se vor distinge prin executare de lucrări importante, prin conştiinţiozitate şi prin eforturi sau prin merite deosebite, recunoscute de şefii ierarhici.

Uu memoriu al profesorilor suplinitori

Un grup de profesori suplinitori din Basarabia au prezentat directoratului Culturii Naţionale un memoriu în care cer să se intervină pe lângă d. General C. Voiculescu, Guvernatorul Basarabiei şi pe lângă Ministerul Finanţelor spre a li se acorda şi lor indemnizaţiuni de transport ca şi celorlalţi funcţionari ai Statului, trimişi în Basarabia.

D. Prof. Titus Hotnog, conducătorul Directoratului Culturii Naţionale din Basarabia, a promis toată solicitudinea sa acestei categorii de slujbaşi ai Statului.

Bucuria dela Vorniceni

In primele zile ale lunei Octombrie blând şi uscat, Doamna Maria Mareşal Antonescu a coborît în lunca încă nescuturată de vânturile toamnei a Vornicenilor, o comună mare cât o moşie domnească şi curat moldovenească, ca o nestemată pură. Codrenii de aici ţin toate predaniile, sunt foarte bisericoşi şi buni, iar anul de urgie bolşevică l-au suportat, ca pe o umflătură trecătoare a trupului românesc. nei, pe lângă entuziasmul nestă-

Se spune, că la sosirea Doamnei, pe lângă tradiţionala pâine şi sare, s'au putut observa gene lăcrimând, buze blagoslovind şi ochi ce se sfărmau ca s'o soarbă.

Cine ştie ce-au văzut moldovenii Dornicenilor în Doamna aceasta cu surâs blajin şi cald ca o primăvară, cu suflet larg cât un bărăgan, cu portul simplu şi totuşi marţial, cu vorba sinceră şi comunicativă, ca o înfiorare profundă de mamă!

Poate întruchiparea neînfrânatei bunătăţi a sufletului lor, pe care o risipesc în gesturi, în vorbe, în privire, ca pe un surplus de energie şi ca pe o moştenire prea bogată dela vornicii şi părcălabii istoriei.

Poate icoana unei legături cu celelalte ramificaţii ale neamului românesc, sinceră şi toală, ca o nădejde deţinătoare a tuturor posibilităţilor de ataşare, de încleştare fără reticente şi de trăită istorie, pe care locuitorii Vornicenilor nu pot să şi-o închipue altfel, decât prin mitologica femeie, simbolul iubirii integrale.

Poate lărgimea respiraţiei româneşti, sufletul acela vibrător al neamului, dela Tisa până la Bug măreaţa lui putere de a îmbrăţişa toate inimile îndepărtate de vânturile şi capriciile destinului.

Poate împrăştietoarea tuturor îndoielilor, aducătoarea tuturor luminilor, alinătoarea tuturor suferinţelor ascunse şi certitudinea nemaisdrobită a unei vieţi paşnice şi noui, pe care nu vor fi în stare s'o clatine toate intemperiile din lume?

Un lucru e sigur, bucuria dela Vorniceni a mers până la plâns, până la tulburare...

Doamna Maria Mareşal Antonescu a vizitat apoi Sanatoriul de tuberculoşi, o clădire cu peste 300 de camere, cu o mulţime de terase aprinse de soarele verii, ca nişte talgere cu superbă lumină, a îmbărbătat cu surâsul ei comunicativ, pe cei ce în toamna aceasta se pregătesc a-şi stinge plămânii, odată cu arma sburătoare a frunzelor. A vizitat şcoala, biserica şi o casă ţărănească.

Impresiile Doamnei au fost prea bune, prea înalte şi au provocat un şi mai mare interes pentru codrenii voevodali ai Lăpuşnei.

Sosirea şi vizita Doamnei Mareşal Antonescu la Vorniceni şi Străşeni au însemnat marea grijă de susţinere şi ridicare, pe care soţia celui mai mare mareşal român, o poartă Basarabiei.

Ţăranii au simţit-o cu instinctul natural al naivităţii şi sincerităţii lor strămoşeşti şi au răsplătit-o cu manifestarea delicată a bucuriei fără rezerve.

Noui profesori secundari în Basarabia

Ministeru Culturii Naţionale a cerut Directoratului Invăţământului din Basarabia să i se comunice de urgenţă numărul catedrelor şi orelor rămase neocupate în învăţământul secundar, în urma utilizării prin detaşările şi numirile ce s'au făcut, arătându-se şi motivele pentru neprezentarea la post a celor în drept.

Pentru ocuparea locurilor vacante, directoratul va face numiri dintre solicitanţii localnici, cu drepturi legale şi în ordinea echităţii.

Deasemenea, Ministerul a cerut un tablou de profesorii cari împlinesc 20 ani de învăţământ ca profesori titulari şi un alt tablou de profesorii cari, la 1 Septembrie a. c., au împlinit 3 ani de funcţionare cu titlu provizoriu, acestora urmând să li se facă inspecţiile legale în vederea definitivării.

Valabilitatea numirilor în învăţământul din Basarabia

Ministerul Culturii Naţionale a comunicat directorului Invăţământului din Basarabia că potrivit aprobării d-lui ministru Oteteleşanu, toate numirile de suplinitori în învăţământul primar şi secundar, indiferent dacă sunt sau nu în continuare de serviciu, să fie făcute pe data de 1 Septembrie, a. c., şi plăţile corespunzător cu această dată.

Ordinul respectiv se aplică chiar şi pentru numirile făcute pe data de 1 Octombrie, aceste numiri urmând a fi rectificate în corespundere cu data de 1 Septembrie, a. c.

Invăţătorii şi profesorii vor primi salariul pe luna Septembrie indiferent de data numirii şi indiferent dacă sunt sau nu în continuare de activitate didactică.

Plecarea primului lot de funcţionari la Odesa

Astăzi a plecat la Odesa primul lot de funcţionari al Primăriei Municipiului nouei capitale a Transnistriei.

Din acest lot fac parte d-nii: Vladimir Chiorescu şi Sinicliu, ajutori de primar, Gh. Burulană, director al serviciului salubrităţii şi al autocoloanei, Ştefan Gobjilă, director al serviciului economiei, Anatolie Sârbu, director de cabinet, apoi d. cpt. Gh. Andronache, Vladimir Evreinov-translator, Ion Sidorov-Vătaşcu, Olga Sidorov-Vătaşcu, Ion Sârbu, Varvarian Barbu.

Peste câteva zile va pleca şi al doilea lot de funcţionari, în frunte cu d. maior Tinculeac.

16 terorişti din Basarabia condamnaţi la moarte şi executaţi

Curtea Marţială din Chişinău a condamnat la moarte 16 terorişti, cari — **după retragerea trupelor sovietice din Basarabia — s'au constituit în bandă, cu misiunea de a comite acte teroriste contra ostaşilor români şi germani, precum şi distrugeri de poduri, fire telefonice şi căi ferate în Basarabia.**

Cererea de graţiere fiind respinsă, condamnaţii au fost executaţi.

Administrația Domeniilor Coroanei și pădurile

Instituția Domeniilor Coroanei a dat la iveală o serie de afișe cu sfaturi privitoare la întreținerea pomilor fructiferi și arborilor de pădure, precum și la plantarea lor.

Textul, alcătuit din „maxime”, — citate din autori străini și români, — însoțește gravuri destul de sugestive, completându-se astfel reciproc, spre a servi propaganda și cauza pădurilor cum nu se poate mai bine.

Din seria apărută în editura „Luceafărul”, vom desprinde următoarele:

1) Cine a plantat un arbore, nu a trăit degeaba pe lume.

Câteva cuvinte ale oamenilor înțelepți despre arbori și păduri:

Regele Ferdinand I al României, (la deschiderea primului congres al inginerilor silvici din România Mare): „Să [illegible] pădurea [illegible] care pune toporul la rădăcina unui arbore, nu trebue să uite că el [illegible] agriculturii”.

Colbert (Ministrul Regelui Ludovic al XIV-lea al Franței): „O țară moare când nu mai are păduri”.

Chateaubriand: „Popoarele înfloresc atunci când au păduri și încep să decadă odată cu dispariția lor”.

Sureli: „De prezența pădurilor pe munți atârnă existența ogoarelor și viața oamenilor dela câmpie”.

Humboldt: „Tăind copacii de pe coamele munților, oamenii pregătesc urmașilor două nenorociri deodată: lipsa lemnului și lipsa apei”.

Abatele Rozier: „Nu tăiați niciodată un arbore până când nu ați plantat zece”.

„Sărbătoarea copacului pune o legătură trainică între copil, pământul țării și podoaba sa pădurea”.

Proverb sârbesc: „Acela care taie un copac, omoară un om”.

Belșugul munților, al câmpiilor, al râurilor și rodul pământului, toate își au obârșia în împăduriri.

II) Nu păgubiți, nu faceți foc și nu săvârșiți delicte (furat de lemne și braconaj de vânat) în păduri; nu rupeți crăcile pomilor și nu cojiți arborii pentru un neînsemnat câștig.

Ruga pomilor și arborilor este: noi suntem căldura căminului, umbra plaiurilor și a vitelor; vă dăm: grinda casei, leagănul copilului, lemnul uneltelor și fructele pomilor, străjuind hotarele și apărarea națională. Lăsați-ne să creștem în pace, nu ne faceți rău, oameni buni.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor

COMUNICAT

In urma ploilor căzute în ultimele zile însămânțarea grâului se poate face în condițiuni foarte prielnice.

Timpul fiind înaintat, Ministerul Agriculturii sfătuește pe agricultori să grăbească însămânțarea grâului și secarei pentru a se putea realiza toată suprafața prevăzută în planul agricol al țării. Sămânța de grâu destinată însămânțărilor trebue mai întâi tratată contra mălurei, această operațiune fiind obligatorie pentru toți agricultorii. Preparatele necesare se găsesc la Camera Agricolă.

Potrivit Legei de mobilizare agricolă, însămânțarea suprafețelor prevăzute în planul de cultură întocmit pentru fiecare comună și agricultor în parte, este obligatorie și se vor aplica sancțiuni tuturor acelora care nu vor însămânța în întregime cota ce le-a revenit.

Credem însă că nu va fi nevoie să se recurgă la asemenea măsuri întrucât agricultorii în totdeauna au știut să-și facă datoria cu prisosință.

Păstrarea porumbului

Porumbul trebuește cules când e bine copt, când soarele cu puterea lui [illegible]. Pe unele locuri pe câmp, chiar acolo unde soarele bate mai puțin, e mai zgârcit, mai ales spre toamnă. Nu trebuie grăbit culesul. [illegible] porumbul [illegible], porumbul este izvor de boale, pentrucă numai rare ori, în ani prea buni și prea binecuvântați de Dumnezeu, ajunge să se coacă și ani de aceștia sunt rari acolo.

Porumburile semănate devreme, în ogoare pregătite din toamnă, [illegible] din toamnă, au toată vremea să ajungă la coacere. Arătura de primăvară [illegible]. Până se ridică [illegible], până când apele se pot scurge în pământul bătătorit, rămas neogorit din toamnă, timpul trece, plugul nu poate intra decât târziu, semănatul întârzie și el, porumbul n'are toată vremea să se coacă cu seamă când vara este ploioasă, cum a fost anul acesta și toamna aduce [illegible] în căldura ale soarelui.

Oricum am culege porumbul, știuleții [illegible] multă vreme în grămadă. La desfăcut, știuleții cu boabe necoapte, trebuiesc dați la o parte. Dați repede la vite, sunt bine primiți și le dau hrană sățioasă. [illegible] până când încă nu se mucegăește.

Porumbul cules copt trebue pus în pătule construite pe stâlpi de stejar sau de brad, ridicate dela pământ pe picioare de beton sau de stejar și îngrădite cu nuiele, [illegible] de brad, de salcâm sau de nuele groase de răchită, acoperite cu stuf sau cu șindrilă, care țin căldura [illegible]. Acoperișul să aibă streașină mare, ca să nu bată ploaia [illegible] pereților. Pătulele astfel clădite nu trebue să aibă o lățime mai mare decât 1.50 până la cel mult 2 metri. Porumbul [illegible] este bătut de vânt din toate părțile și dacă a fost cules uscat, atunci se păstrează bine. Nu e bine să ținem porumbul în grămezi după ce l'am desfăcut de pănușe. [illegible]

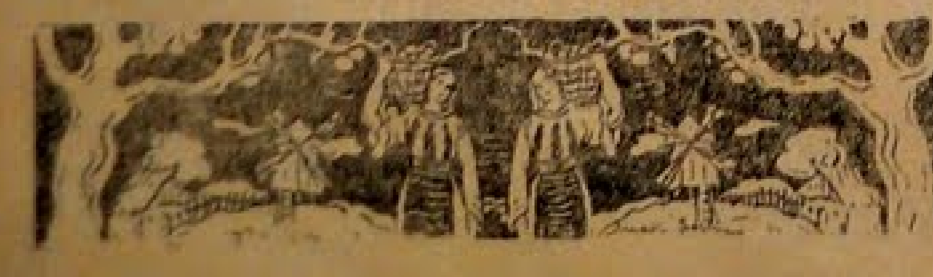
chiar în podurile caselor, așezate în strat subțire, porumbul se usucă și [illegible] bun de măcinat.

In părțile dela deal, unde este mai multă raveneală, unde aerul e mai încărcat de ceți dese, coșarele sau pătulele pe păstrat porumbul nu trebuie să aibă o lățime mai mare de 1 metru și jumătate. Dacă acoperișurile [illegible] streșini mai mari, pe lângă că apa ploilor nu izbește în pereții pătulelor, dar sub ele putem adăposti la caz de nevoie și unele unelte și mașini plugărești din gospodărie.

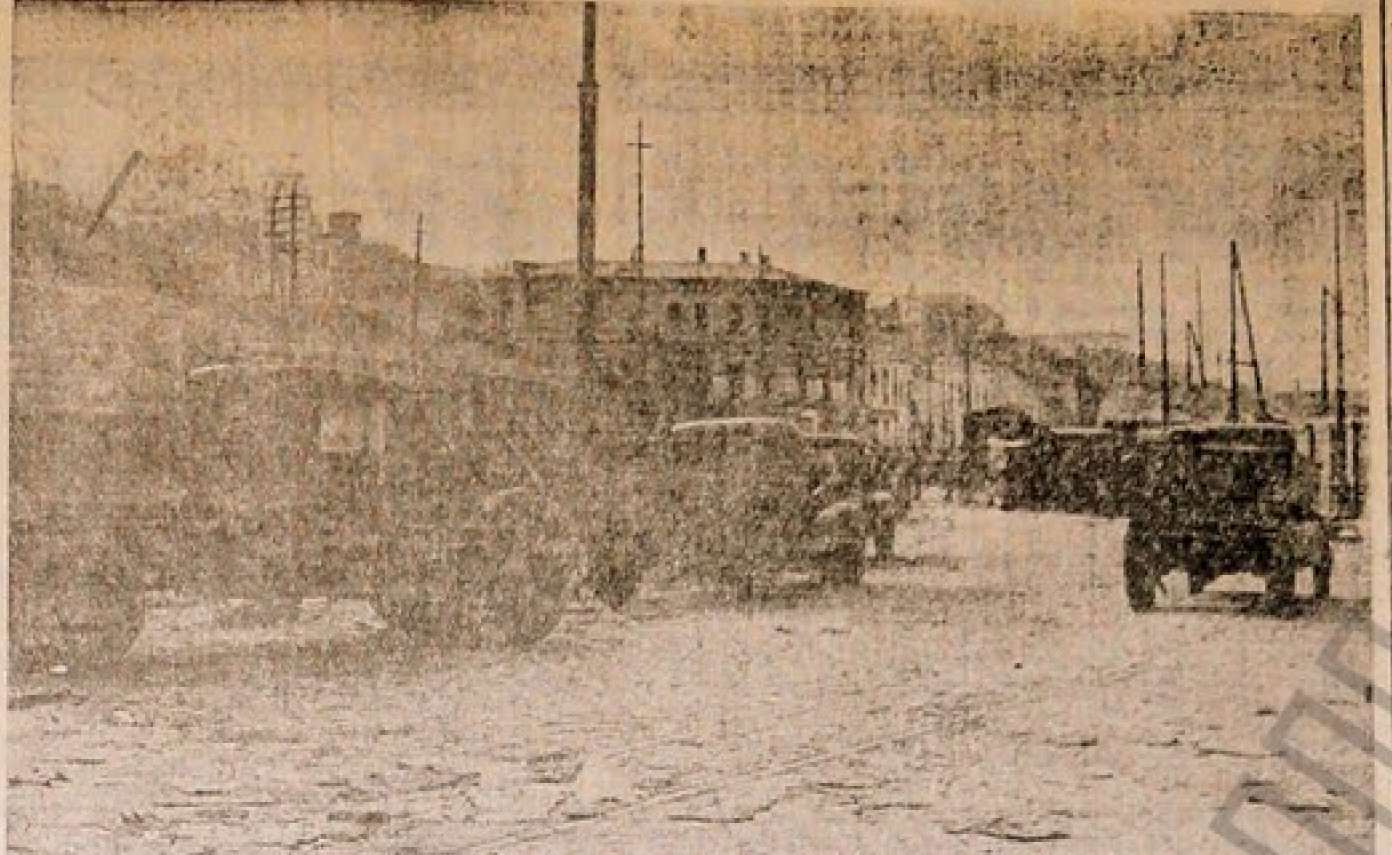
Știuleții aleși de sămânță numai din câmp, la cules, se păstrează deosebit, în magazii anume ridicate pentru aceasta, [illegible] încăperi mai mari, sau în podul caselor, prinși de grinzi ori pe stelaje cu pănușele, care nu trebue să-i părăsească până la vremea semănatului din primăvara viitoare.

Trebue să avem toată grija ca să culegem și să strângem porumbul numai atunci când e copt, oricum l'am strânge, fie că'l tăiem „cu totul” și'l desfacem în ogradă [illegible]

[illegible]

PRIMUL SBOR DEASUPRA ODESEI LIBERATE

Coloană motorizată sovietică părăsită în dezordine pe o stradă din Odesa

ROMA, 21 (Rador). — Ziarul CORRIERE DELLA SERA, sub semnătura d-lui Cucco, publică o corespondență intitulată: „Primul sbor deasupra Odesei liberate”. Autorul corespondenței fixează primele aspecte ale orașului liberat de teroarea roșie și care a fost salvat de puternica și rapida manevră română.

„Nu trebue să se creadă — scrie d. Cucco, că ocuparea Odesei ar fi efectul unui asalt de ultimul moment. Ea este rezultatul a două luni de aspru asediu și de lupte înverșunate, în care armata română împreună cu artileria, pionierii germani și aviația română și germană, au dat dovadă de un admirabil curaj, de o minunată pregătire, rezistând unui efort sever, care secătuia energiile, un efort greu, de sacrificiu și de glorie”. In continuare autorul relatează desfășurarea luptelor și descrie aspectul orașului, care până ieri a fost teatrul unor lupte crâncene, „poate cele mai crâncene din istoria actualului războí anti-bolșevic”.

Ocuparea Odesei de către trupele române nu este un eveniment consumat în presa italiană. Ziarele continuă să sublinieze importanța pentru întregul război anti-bolșevic a acestei victorii. Toate ziarele publică cu mare relief telegrama trimisă de Führer Mareșalului Antonescu, telegramă în care se accentuează aportul românesc la victoria finală a Axei în Răsărit, cum și telegrama de răspuns a Conducătorului.

Intr'o corespondență pe trei coloane, publicată de ziarul LA VOCE D'ITALIA și intitulată „Cum s'a prăbușit cea de a treia centură de fortificații dela Odesa”, d. Gino Tomagnoli relatează fazele marei bătălii încheiată cu o strălucită victorie românească, relevă episodul cuceririi unor forturi, din care se desprinde luminoasă și eroică, figura sublocotenentului de infanterie Pamfil Grigorescu, datorită căruia a căzut bastionul central al rezistenței sovietice, și scrie: „In clipa aceea tot ceeace tineretul român avea mai bun și mai generos, se sacrifică cu un elan de nedescris, sigur de victorie. Prima suburbie a Odesei, Moldoveanca, a fost luată cu asalt. Din clipa aceea soarta a răsplătit avântul și sacrificiul infanteriei române. Toate atacurile parțiale au reușit. Moldoveanca după cum o arată și numele, este un cartier locuit de români, una din coloniile moldovene din Transnistria”.

MESSAGGERO publică în prima pagină o corespondență a d-lui Rafaele Gusman, intitulată „O luminoasă istorie a încoronat o glorioasă luptă”. După ce relatează felul în care trupele aliate dela Tiraspol au luat cunoștință de căderea Odesei, d. Gusman scrie: „Inaintarea română a fost surprinzătoare, mai ales în ultimele zile. Coloanele au parcurs un kilometru pe oră, nimicind tot ce le sta în cale și tocmai acest avânt și această irezistibilă voință au determinat odată pentru totdeauna încetarea oricărei rezistențe inamice voință care era aceeași a Conducătorului ca și la ultimul dintre infanteriști, și care a grăbit căderea Odesei. Mai departe autorul scrie: „nu este vorba numai de prăbușirea unei poziții bine înarmate, de libertatea la Marea Neagră, de posibilitatea unei noui evoluții tactice și militare, sau de pierderea pentru roșii a unor importante industrii, fabrici, depozite, care au un rol hotărîtor în continuarea războiului, dar este vorba și de data aceasta trebue să se țină seama, de căderea citadelei comunismului, de cucerirea orașului acela care a fost leagănul bolșevismului distrugător.

Astăzi însfârșit, pagina sângeroasă și glorioasă a luptelor dela Odesa este închisă”.

Obligarea evreilor de a contribui la constituirea de stocuri de îmbrăcăminte în interes social

„Monitorul Oficial”, de eri a publicat următorul decret-lege:

ART. 1. — Evreii majori, bărbați sau femei, sunt obligați să predea în mod gratuit Statului, efecte civile de îmbrăcăminte, potrivit dispozițiunilor ce urmează.

ART. 2. — Evreii, în sensul acestei legi, sunt toți acei născuți din unul sau ambii părinți evrei, indiferent dacă el sau părinții lui au fost botezați.

ART. 3. — Cantitatea de efecte ce fiecare evreu este obligat să dea, se fixează proporțional cu suma veniturilor brute anuale cu care este înscris în matricola fiscală pe exercițiul 1940/941, după cum urmează:

a) Evreii neînscriși în matricolele fiscale cu vreun venit, vor preda câte o cămașă, o pereche de ismene, o pereche de ciorapi, 2 batiste și un prosop;

b) Evreii înscriși în matricolele fiscale cu un venit până la 36.000 lei inclusiv, vor preda pe lângă efectele dela alin. a, și câte o flanelă de lână, un costum de haine, o pereche de bocanci sau ghete;

c) Evreii înscriși în matricolele fiscale cu un venit dela 36.001 la 72.000 lei, vor preda câte două rânduri din efectele arătate la alin. a și b;

d) Evreii înscriși în matricolele fiscale cu un venit dela 72.001 la 100.000 lei, vor preda câte 3 rânduri din efectele dela alin. a și b și în plus câte o pălărie sau căciulă, o pătură de lână pentru învelit, un dos de saltea, un dos de pernă, o față de pernă și un cearceaf.

e) Evreii înscriși în matricolele fiscale cu un venit dela 100.001 la 200.000 lei, vor preda câte 4 cămăși, 4 perechi de ismene, 4 perechi ciorapi, 4 batiste, 4 prosoape, 4 flanele, 3 costume de haine, 2 perechi de bocanci sau ghete, 2 pălării sau căciuli, 2 paltoane, 2 pături de lână pentru învelit, 2 dosuri de saltea, 2 dosuri de pernă, 2 fețe de pernă și 2 cearceafuri;

f) Evreii înscriși în matricolele fiscale cu un venit dela 200.001 la 500.000 lei, vor preda câte 12 cămăși, 12 perechi ismene, 12 perechi ciorapi, 12 batiste, 12 prosoape, 12 flanele, 4 costume de haine, 4 paltoane, 4 perechi bocanci sau ghete, 4 pălării sau căciuli, 4 pături de lână pentru învelit, 4 dosuri de saltea, 4 dosuri de pernă, 4 fețe de pernă și 4 cearceafuri;

g) Evreii înscriși în matricolele fiscale cu un venit peste 500.001 lei, vor preda câte 36 cămăși, 36 perechi ismene, 36 perechi ciorapi, 36 batiste, 36 prosoape, 36 flanele, 12 costume haine, 12 pălării sau căciuli, 12 perechi de bocanci sau ghete, 12 paltoane, 12 pături de lână pentru învelit, 12 dosuri de saltea, 12 dosuri de pernă, 12 cearceafuri; iar pentru fiecare 100.00 lei venit anual peste 600.000 lei, va preda în plus câte 2 rânduri complete din efectele arătate la alin. f.

ART. 4. — Efectele ce se vor preda trebue să fie în perfectă bună stare și de croială bărbătească.

Paltonul și costumul de haine trebue să fie de lână, iar pălăria de feutru. Incălțămintea să fie confecționată din piele și talpă.

ART. 5. — Strângerea efectelor dela evrei se va face prin comunitatea evreiască din localitatea respectivă, sau prin cea mai apropiată comunitate de domiciliul său, în termen de 30 zile dela publicarea prezentului decret-lege.

ART. 6. — Fiecare evreu va trebui să predea comunității evreești respective un certificat eliberat de percepția sau percepțiile în matricolele cărora se află înscris, din care să se constate venitul total brut anual, provenit din adunarea tuturor veniturilor, cu care este înscris în matricolele fiscale.

Acei care nu sunt înscriși în matricolele fiscale vor prezenta un certificat constatator că nu sunt înscriși.

ART. 7. — Comunitatea evreiască primind efectele, va elibera o chitanță, care va cuprinde:

Numele, pronumele și domiciliul evreului, care a predat efectele.

Venitul brut total anual indicat în certificat și cantitatea și felul de efecte predate.

Această chitanță se va atașa la buletinul de înscriere la biroul populației.

ART. 8. — Comunitatea evreiască va preda efectele strânse dela evrei în termen de 45 de zile dela publicarea prezentului decret lege, la Batalionul Administrativ al Comandamentului Teritorial, pe raza căruia se găsește localitatea respectivă.

Pentru garnizoana București, efectele se vor preda la Depozitul central de echipament al armatei.

Odată cu efectele, comunitatea evreiască va mai preda:

a) Certificatele originale eliberate fiecărui evreu de către percepția fiscală;

b) Un tabel de toți evreii din localitatea respectivă, semnat de conducătorii comunității care va cuprinde:

Numele și pronumele tuturor evreilor din localitatea respectivă sau din localitățile în care nu se află comunități evreești.

Adresa (strada și numărul).

Venitul total brut anual, cu care este înscris.

Felul și cantitatea efectelor predate de fiecare evreu, potrivit prezentei legi, în raport cu venitul la care este impus.

Biroul central al populației din localitatea respectivă, va verifica și atesta pe acest tabel că conține pe toți evreii înscriși în localitate.

ART. 9. — Efectele predate de comunitate vor fi luate în primire la batalioanele administrative respective de către o comisie, numită de către Comandamentul Teritorial, compusă din ajutorul de comandant al batalionului, ofițerul cu îmbrăcămintea și doi delegați ai Comandamentului Teritorial.

Această comisiune va controla cantitatea efectelor predate, putând respinge pe acele care nu corespund condițiunilor prezentei legi.

Comunitatea evreiască este obligată să complecteze în termen de 10 zile dela data înștiințării scrise, ce i se va face de către comisiune, toate efectele lipsă sau respinse de comisiune.

ART. 10. — Intrebuințarea efectelor prevăzute de această lege de către legi, se va face după normele stabilite printr'o decizie ministerială de către Ministerul Apărării Naționale.

ART. 11. — Toți acei care se vor sustrage dela aplicarea prezentei legi și îndeplinirea întocmai a obligațiunilor ce le incumbă, precum și cei care vor contribui sub orice formă la eludarea dispozițiunilor acestei legi, se pedepsesc cu închisoarea corecțională dela 5—10 ani și amendă dela 100.000—300.000 lei.

Pedeapsa nu se va putea reduce prin aplicare de circumstanțe atenuante.

Pentru neîndeplinirea obligațiunilor prevăzute de această lege de către comunitatea evreiască, vor fi pedepsiți potrivit alineatelor de mai sus, conducătorii acesteia.

Competența infracțiunilor din prezenta lege se atribue tribunalelor militare.

Reportaj de războiu

Eroismul Locotenentului Ababei

Intr'un sector pe frontul Odesei, locot. Ababei dintr'un Regiment de Vânători de Gardă, primește ordin să meargă și să raporteze asupra situației Batalioanelor angajate în luptă.

Pentru locot. Ababei o astfel de misiune este obicinuită. Recunoașterile cele mai grele, incursiunile cele mai îndrăznețe în liniile inamice, pentru culegere de informațiuni, el le-a efectuat întotdeauna singur și cu deosebit succes. Calmul și îndrăzneala sa sunt proverbiale printre ostașii cari privesc cu dragoste ofițerul ce poartă într'un trup firav toate virtuțile militare.

Locotenentul Ababei pornește și acum cu aceiași liniște și cu aceeași hotărîre ca în toate misiunile sale.

Inamicul este foarte aproape și furișarea printre linii plină de pericole. Ofițerul are suficient sânge rece și suficientă rutină pentru ca focurile sovietice să nu-l găsească.

Și-a atins prima țintă. A cerut informațiile necesare, în picioare a cercetat punctele mai importante ale inamicului, și-a luat notele cuvenite și a pornit înapoi spre a raporta.

Abia ajuns la postul de comandă i se dă o nouă însărcinare. Va trebui să meargă la șanțul anticar pentru a cerceta și acolo situația.

Cu aceiași liniște, locot. Ababei pornește de îndată spre noua sa țintă. In salturi de pisică, el se sustrage focului pe care inamicul îl risipește cu furie. Prin nesfârșite pericole, ajunge acolo unde i s'a ordonat să meargă.

A cercetat situația și la șanțul anticar. A aflat tot ce trebuia să afle. Misiunea sa ar părea terminată. Nu ar mai rămâne decât să revină la postul de comandă și să raporteze. Locot. Ababei nu se mulțumește însă numai cu strălucita executare a ordinelor ce a primit.

Batalionul de asalt al Maiorului Joița se află în plină acțiune. In calea înaintării sale se ridică rezistența câtorva puncte fortificate. Locot. Ababei ar dori să ia și el parte la sfărâmarea acestei rezistențe. Dela postul de comandă al Batalionului de asalt, cere Colonelului Săulescu, comandantul său, îngăduința de a întreprinde în fruntea unei grupe de aruncătoare de flăcări, o incursiune în liniile inamice.

Obține această aprobare.

In fruntea ostașilor entuziasmați de îndrăzneala comandantului lor voluntar, locot. Ababei se apropie de un prim amplasament. Sovieticii îl primesc cu foc violent. Nu reușesc să-i împiedice înaintarea. Din imediată apropiere, aruncătoarele de flăcări au intrat în funcțiune.

Pârjoliți, bolșevicii sunt obligați să înceteze focul și să fugă.

In acelaș chip, locot. Ababei atacă alte câteva amplasamente inamice. In dorința de a fi util, nimic nu i se pare prea greu, nimic nu i se pare îndrăzneț. Intr'adevăr a reușit să ducă la bun sfârșit și această incursiune.

Satisfacția unei noui isbânzi românești, la care a colaborat, satisfacția unui nou curaj, este nesfârșită pentru locot. Ababei.

Senin, el pornește spre postul de comandă, pentru a raporta așa cum a făcut de atâtea ori după îndrăznețele sale incursiuni, rezultatele strălucite pe cari le-a obținut.

Destinul îi va fi aspru de astă dată.

Un glonț rătăcit îl lovește în spate în timp ce se depărta de locul curagioasei sale acțiuni.

Pansat, întins pe targă, locot. Ababei, cere să fie dus la postul de comandă pentru a da raportul.

Colonelul comandant, camarazii, ostașii, îl privesc cu ochii umezi pe tânărul ofițer ce înțelege să-și îndeplinească ordinul până la capăt. Este o emoție în care se împletesc compătimirea pentru un suflet și admirația pentru un brav.

Este o emoție din care va țâșni mai multă hotărîre și mai multă dârzenie în luptele dela cari, fără voia lui, locotenentul Ababei va lipsi.

Fără voia lui, locot. Ababei va lipsi dela nouile noastre lupte, dar pentru actele de bravură pe care le-a făcut la Prut, la Kagarlyk, la Leninthal și la Josefsthal el a fost propus a fi decorat cu ordinul „Mihai Viteazul”.

In această propunere îl va vedea desigur că bravura sa nu a fost uitată și va afla că ea rămâne pildă vie camarazilor și ostașilor săi.

PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

CU AVIATORII ITALIENI CARI AU LUPTAT ȘI IN SPANIA

Prima zi de luptă a celebrei escadrile „CUCARACHA”

Locotenentul F. îmi arată prin parbrizul avionului, Odesa, care apare în depărtare luminată de fulgerări roșietice. Vestitul port la Marea Neagră se înfățișează învăluit într'o manta de flăcări. Se zăresc limpede vâlvătăile țâșnite din gura tunurilor presărate pe dealurile înconjurătoare. Orașul este iremediabil prins într'o strânsoare de foc ale cărei extremități se pierd în apele mării.

Armatele roșii sunt prinse în inima acestui cerc aprins, sunt zăvorâte în punga uriașă ce împrejmuește orașul asediat, fără nădejde de scăpare. Trupele sovietice încearcă în van să se elibereze de strânsoarea ce le copleșește.

Odesa este înconjurată de un întreit brâu de fortificații. Rușii se apără cu desnădejde, în vreme ce aviația aliată continuă să bombardeze portul și obiectivele militare ale orașului.

Virăm reluând calea sigură care ne duce înapoi la aeroportul de unde am plecat. Se înserează. Intr'un ceas, această întindere nesfârșită de pământ va fi învăluită de întuneric.

Zburăm câtăva vreme deasupra unor lanuri de grâu. Pe dealuri încep să se zărească nenumărate tranșee în formă de T., împrejmuite cu sârmă ghimpată: tranșeele de unde au încercat rușii ultima apărare înainte de a fi împinși în capcana Odesei. Pe șoseaua ce se desfășoară, nesfârșită, între două șiruri de arbori, zac în părăsire numeroase autovehicule. Tancuri grele zac încremenit pe marginile șoselei și pe câmpiile din preajmă. Jos se văd înaintând spre front nesfârșite coloane motorizate. Pe deasupra noastră trece o formație rapidă: vânătorii italieni ce se întorc la baza lor. Au înfruntat inamicul pentru prima oară. Plecaseră îndată după prânz ca să supravegheze una din zonele foarte însemnate ale frontului. In vreme ce trupele aliate, împreună cu artileria și mijloacele motorizate, executau trecerea unui râu, avioanele italiene supravegheau văzduhul gata să preîntâmpine atacul inamicului.

VECHILE CUNOSTINTE SE REVAD ȘI REINCEP DUELUL PE CERUL UKRAINEI

Prezența lor n'a fost de prisos, căci ceva mai târziu au sosit și rușii: o formație de avioane gata de atac.

Vânătorii italieni s'au trezit deodată deasupra acestei formații. Neputând deosebi semnele aviației sovietice, pictate sub aripile avioanelor, ei au coborît în picaj „pentru orice eventualitate”.

In vreme ce se apropiau, vânătorii ruși au încercat să pareze lovitura, fără rezultat însă. Odată cu vânătorii italieni ce coborau spre avioanele inamice, au sosit și alte formații italiene. Lupta s'a angajat îndată și cu toată superioritatea lor numerică, roșii au fost nevoiți să bată în retragere, pierzând cinci avioane de bombardament. Urmărirea continuă și iată un „Rata” prăvălindu-se în flăcări, iar altul schiopătând amarnic cu aripile ciuruite.

Puțin mai târziu a avut loc o nouă „întâlnire”, tot în zona aceasta, în urma căreia rușii au mai pierdut un avion de vânătoare, iar alte două au fost silite să aterizeze în flăcări.

Și cu prilejul acesta, rușii, deși superiori numericește, au fost nevoiți să închine steagul din pricina îndrăsnelii și priceperii aviatorilor italieni. Acum aviatorii italieni sunt mulțumiți de a fi putut revedea și birui încă odată pe „vechea lor cunoștință din Spania”. Căci trebuie să vă spunem că acești sburători sunt aceiași aviatori ai celebrelor formații „Cucaracha” și „Asso di bastoni”, care au pricinuit rușilor atâtea pierderi în Spania.

Câmpia se pregătește pentru somnul nopții; pe cer apare semicercul lunii. Coboară noaptea, zgomotul avionului nostru se stinge într'o ultimă suflare calificată, în vreme ce orăcăitul broaștelor din balta apropiată, salută răsăritul lunii.

Mario Corradini

Domnii abonați sunt rugați să arate pe cuponul mandatului pentru ce anume se trimet banii precum și data începerii abonamentului.

Jurnal de războiu

Cum se cucereşte un „obiectiv"

Intăriturile din faţa şi jurul gării K. şi cele două sate din apropiere sunt ţinta unităţii noastre. Ştim că vom întâmpina greutăţi, dar nimeni şi nimic nu vor putea opri drumul nostru.

E ora 3.15. Un uşor murmur străbate rândurile ostaşilor. Căpitanul de rezervă Mihăilescu Juca îşi pregăteşte batalionul, la fel face şi maiorul Prisăceanu Ion.

Minutele trec repede, foarte repede de astă dată. Ceasul arată 3.28. Peste două minute începe atacul.

Batalionul căpitanului Mihăilescu porneşte în trombă spre stânga inamicului şi poziţia este străpunsă într'un iureş grozav.

Dinspre gara K. şi sat pornesc armele automate. Artileria bolşevică bate fără direcţie şi brandiurile, de orice calibru, se deslănţuiesc.

Batalionul maiorului Prisăceanu Ion se apropie de inamic, în timp ce focurile se întretaie într'un zgomot infernal.

Nimic nu se mai aude, nimic nu se mai vede, numai răcnetele de români olteni ce se iau la întrecere cu bolşevicii străpung pânza oarbă şi haotică: „Pe ei ! Pe ei !!"

Locot. Ianculescu Marius cu comp. 6-a atacă celălalt sat, manevrând la Sud, în legătură cu unităţile vecine din dreapta şi reuşeşte să cadă în flancul şi spatele inamicului, ca apoi, alături de Batalionul 11 asalt, să procedeze la curăţirea satului, zdrobind rezistenţele inamice, ascunse în case şi poduri.

Aceiaşi furie este şi în stânga, unde căp. Mihăilescu Juca, deşi rănit, face minuni de vitejie cu ostaşii săi.

Batalionul III al maiorului Prisăceanu Ion se cramponează de inamic. Oltenii ştiu ce au de făcut. Armele lor, uşoare ca „cobiliţele" sparg căşti, sfarmă ţeste bolşevice, ascunzându-şi baionetele în trupuri vrăjmaşe. Primul şanţ obstacol este trecut, — reţelele de sârmă trecute şi ele. Tot aşa şi cu cel de al doilea şanţ, unde bolşevicii se retrag năuciţi.

Nici satul vecin nu e cruţat, căci bolşevicii au început acelaş joc, cu arme automate şi brandiuri.

Pierderile sângeroase bolşevice sunt foarte grele şi bat. III căzut în mijlocul rezistenţei duşmane, prăvăleşte şi risipeşte totul, printr'o manevrare rapidă în stânga satului.

Trei contra-atacuri ruseşti sunt respinse de acelaşi batalion şi nici al patrulea sau al cincilea, de astădată cu care de asalt, nu isbuteşte să dea înapoi pe români.

Două care sovietice sunt distruse. Unităţile sunt mereu peste inamic, înodăindu-l fără răgaz. Ultimele două contra-atacuri ruseşti fiind zdrobite de comp. 6-a comandată cu eroism de lt. Ianculescu Marius.

Nu se mai aude nici un zgomot. Ostaşii noştri, după ceasuri atât de muncite, stăpâni de neclintit pe noua poziţie, se odihnesc fără grije, pentru că d. col. Coman Simion, mulţumit de faptele copiilor lui, pe care i-a dus din victorie în victorie dela Prut până aici, le stă de veghe.

Constantinescu Virgil

Ce-a făcut Mareşalul Antonescu pentru pribegi

II

Vom arăta mai întâi ce-a făcut iubitul nostru Mareşal pentru refugiaţii din Basarabia.

In adevăr, ceea ce a făcut marea majoritate să rămână pe loc a fost surpriza şi rapiditatea evenimentelor, datorită lipsei de informaţie, împrejurări cari nu le-au permis să poată lua o hotărîre, iar odată prinşi, au fost împiedicaţi de a se refugia sau şi-au închipuit că vor putea trăi sub Ruşi aşa cum trăiseră şi părinţii şi strămoşii lor timp de 106 ani, fără pericol personal şi fără a se putea stinge conştiinţa lor de Români.

Când însă au văzut că s'au înşelat amarnic, când au văzut teroarea bolşevică în toată cruzimea ei, atunci, ca să-şi salveze viaţa, au pus masca prefăcătoriei pe faţa lor. Altfel, îi aştepta moartea sau deportarea.

Deci, acei cari au rămas pe loc, cu foarte mici excepţii vinovate, nu au rămas pentru că au plebiscitat pentru Ruşi, ca urmare a unei atitudini de renegare faţă de Neamul lor, ci pentru că au fost depăşiţi de evenimente, devenind apoi prionieri lor.

Desigur că unii, din fericire, puţini la număr, sau făcut vinovaţi de acte dăunătoare cu voinţă ţării lor de sânge, dar aceştia nu pot compromite o provincie întreagă, cum cred pe nedrept unii dintre basarabenii cari nu s'au refugiat.

Ca să ne spunem în întregime punctul nostru de vedere în această controversă zadarnică, vom arăta că buni sunt şi unii şi alţii pentru ţara lor atâta timp cât nu s'au pus, într'un fel sau altul, în slujba duşmanului anume ca să lovească şi să primejduiască fiinţa Statului şi a fraţilor lor.

Citez un exemplu de acest fel întâmplat la Orhei. Pe marginea unor şosele din judeţul Orhei, erau o sumedenie de depozite de lemne ce aşteptau să fie transportate. La apropierea vijelioasă a armatelor române, bolşevicii neputându-le ridica, au dat ordin paznicilor să le dea foc. Paznicii, moldoveni băştinaşi, simţind apropierea fraţilor lor, au tot zăbovit cu datul focului, până la apariţia armatei eliberatoare, salvând astfel dela nimicire mari cantităţi de lemne, care reprezentau o adevărată bogăţie.

Iată deci exemplu demn de Românii cari, nu numai că au rămas sub bolşevici, dar erau şi în slujba acestora. Au dovedit totuşi că inima lor de Români bătea tot româneşte şi că la cel dintâi prilej, au luat poziţie împotriva duşmanului ţării lor. Aceştia sunt buni Români deşi nu s'au refugiat.

Cel rău ar fi ascultat de porunca duşmanului şi ar fi dat foc, mistuind în flăcări codrii româneşti.

Ca să terminăm cu această digresiune, vom arăta că Românii cari s'au refugiat au făcut bine, pentru că altfel ar fi fost ucişi pe degeaba de bolşevici, cum au păţit mulţi dintre intelectualii cari s'au încumetat să rămână şi tot bine au făcut şi Românii cari au rămas, vorbim de muncitorimea dela oraşe şi plugărimea satelor, pentru că aceştia formează Neamul care a opus rezistenţă ascunsă duşmanului şi a continuat stăpânirea românească a pământului românesc de peste Prut.

Aşa dar, nu trebue făcută nici o distincţie între refugiaţi şi nerefugiaţi. Basarabenii — Românii din răsărit — sunt toţi buni Români, indiferent dacă s'au refugiat sau nu, afară de acei cari au făcut acte de vrăjmăşie contra fraţilor şi Ţării lor.

(Va urma)

C. Blănaru

Eroica acţiune a Sublocot. Finichi Alexandru

In lupta glorioasă pe care armata noastră o duce de mai bine de trei luni, colaborarea diverselor arme s'a făcut în chip desăvârşit şi a dat loc la acţiuni remarcabile.

O asemenea acţiune a prilejuit-o lupta dela Kagarlik.

Poziţiunea ocupată de sovietici în satul din apropierea Odesei, era atât de favorabilă încât efortul depus de un regiment de Gardă pentru izgonirea inamicului se lovea de o rezistenţă extrem de dârză.

Atacurile înverşunate ale infanteriştilor se iroseau în faţa intensului loc al bolşevicilor adăpostiţi în casele de piatră ale satului.

Intervenţia artileriei devenea absolut necesară. Ea s'a produs cu o violenţă extremă. Satul Kagarlik a fost supus de regimentul de artilerie ce colabora cu infanteria de gardă, unui bombardament infernal.

Cu o precizie şi o tenacitate impresionantă, artileriştii noştri au încadrat şi au împroşcat poziţiile inamice în asemenea chip încât sovieticii au înţeles că o întârziere pe poziţie nu mai era posibilă.

Au încercat un ultim efort pentru a se descleşta. In ziua de 21 August, cu toate forţele au contra-atacat. Sub presiunea disperării bolşevicilor situaţiunea regimentului de infanterie era dificilă.

Intervenţia artileriei care prin foc de baraj trebuia să stânjenească ultimul efort al inamicului devenea din nou necesară. Ea s'a produs.

Pe lângă Regimentul de Infanterie se aflau ca observatori înaintaţi, sublocot. Finichi Alexandru şi Florescu Victor. Misiunea lor era să urmărească din primele linii ale infanteriei mişcările sovieticilor şi să dirijeze focul artileriei.

Natura terenului obligă pe cei doi ofiţeri observatori, să rămână tot timpul în picioare în bătaia furioasă a armelor inamice. Ei nu pregetă să o facă. Cu un curaj şi cu o abnegaţie impresionante rămân neclintiţi în ploaia de gloanţe, dirijând focul ce trebuia să bareze înaintarea bolşevicilor şi să uşureze mişcarea trupelor noastre.

Un proectil inamic rupe linia telefonică lăsând în funcţiune numai pe al sublocotenentului Finichi.

Sublocot. Finichi Alex., continuă să rămână în picioare şi să conducă focul tuturor bateriilor, — deşi inamicul reuşise să se apropie simţitor.

Cu calm desăvârşit, el observă cu siguranţă şi dă indicaţiuni precise.

Ucigătorul foc de baraj al Regimentului de Artilerie iroseşte contra-atacul sovieticilor: Ultimul lor efort este spulberat. Acţiunea infanteriei noastre facilitată.

Intr'adevăr în seara aceleiaşi zile în care sovieticii contra-atacaseră sub iureşul Regimentului de Gardă, ruşii cedează Kagarlyk-ul cu pierderi însemnate.

Sublocot. Finichi însă, nu mai este acolo pentru a se bucura de izbândă şi pentru a-şi lua satisfacţia cuvenită. Un glonţ vrăjmaş îl rănise tocmai în momentul în care proectilele artileriştilor săi răspândeau ultimul val sovietic. Atunci când ostaşii noştri adunau roadele dârzeniei tânărului sublocot. din Artileria de Gardă, acesta regreta cu siguranţă undeva, pe un pat de suferinţă, că nu i-a fost dat să rămână pe poziţie până la izbânda deplină.

Curajul şi abnegaţia sa şi-au găsit însă meritata recunoştinţă: sublocot. Finichi Alex. a fost citat pe ordin de zi şi propus pentru decorare cu ordinul „Mihai Viteazul".

D. MANFRED VON KILLINGER, MINISTRUL GERMANIEI, A VIZITAT OFICIUL DE APROVIZIONARE ŞI CANTINA FUNCŢIONARILOR MINISTERULUI DE FINANŢE

Marţi dimineaţă Excelenţa Sa Baronul Manfred Von Killinger, ministrul Germaniei la Bucureşti, însoţit de d-nii von Kraft, consilier de legaţie şi Lecca, dela Preşedinţia Consiliului de miniştri, a vizitat Oficiul central de aprovizionare şi cantina funcţionarilor ministerului de finanţe din calea Victoriei.

Cei doi distinşi vizitatori au fost întâmpinaţi de d-nii Titus Dragoş, secretar general al ministerului şi I. Lungu, comandantul Gărzilor Financiare şi preşedintele comitetelor de conducere ale oficiilor de aprovizionare.

D. secretar general Titus Dragoş a salutat pe d. Baron Von Killinger în numele d-lui ministru al Finanţelor.

D-sa a arătat scopul ce s'a urmărit prin crearea acestei frumoase opere de asistenţă a personalului departamentului, realizată din iniţiativa d-lui ministru general N. Stoenescu.

După aceea toţi cei de faţă au vizitat consumul cu articole de coloniale şi de băcănie, măcelăria şi pescăria, secţia de manufactură şi textile, depozitele de mărfuri şi de alimente, toate instalate în condiţiuni optime de higienă.

S'au vizitat apoi cele trei săli de mese ale cantinei funcţionarilor, bucătăria, etc.

Toate explicaţiunile au fost date de d-nii secretar general Titus Dragoş şi inspector general I. Lungu.

Pretutindeni domnea ordinea cea mai exemplară, ceeace a impresionat vădit pe vizitatori.

D. ministru Baron von Killinger a ţinut să-şi exprime întreaga admiraţie pentru modul cum au fost organizate şi cum funcţionează oficiul de aprovizionare şi cantina.

La urmă s'a servit o gustare, chiar din menu-ul pregătit pentru cei 600 de funcţionari ai ministerului care iau masa la cantină în fiecare zi.

UN DOCUMENT ISTORIC

In istoria noastră, de multe ori, am avut de primit aici, la Dunăre şi Carpaţi, şocul năvălitorilor din Răsărit. Am luptat, am rezistat şi ne-am apărat pe noi, şi Europa de încălcări.

De cele mai multe ori ne-am luptat singuri. Ba chiar, în parte Moldoveni şi Munteni.

Pentru întâia oară ne-am încadrat într'un mare ideal european, contribuind cu vitejia şi cu jertfa noastră la o nouă plămădire a Europei.

Şi de data aceasta raportul nostru nu a fost neînsemnat.

O recunosc cu cavalerism şi cinste marii noştri aliaţi, Germani.

In bătălia dela Marea de Azov ca şi în asediul crâncen al Odesei, am săvârşit nu numai strălucite fapte de arme româneşti, dar am contribuit la pagini din istoria lumii.

Pe câmpul de luptă, ne-am dovedit a fi faţă de camarazii de arme, — fraţi buni de luptă, demni de bravura lor.

Ordinul de zi Nr. 22 al Generalului Petre Dumitrescu din 4 Octombrie 1941, adresat Armatei a III-a în toiul luptei dela Marea de Azov, este deaceia un document de mare însemnătate, nu numai pentru neamul nostru.

El dă icoana măreaţă a acelei lupte.

El e îndemnul la urmărirea inamicului, prin care s'a ajuns la încercuirea şi nimicirea lui.

ORDIN DE ZI Nr 22

Ostaşi ai Armatei III-a!

Bătălia defensivă a luat sfârşit.

Atacul puternic inamic s'a frânt în faţa dârzei voastre rezistenţe.

Timp de 5 zile numai voi, apoi alte patru zile împreună cu vitejii camarazi germani, aţi rezistat unui inamic de trei ori mai numeros ca voi.

Nici focul năprasnic al artileriei grele, nici atacurile neîncetate ale aviaţiei de bombardament şi de asalt, nici carele de luptă mijlocii şi grele pătrunse în spatele vostru, nu v'au putut arunca de pe poziţia ce vi s'a încredinţat, aşa cum plănuise vrăjmaşul.

Cu pierderi foarte grele, cu sacrificiul vostru, aţi asigurat operaţiunea de pătrundere a Armatei Germane în Crimeea.

Aţi câştigat o mare izbândă, care va rămâne pentru totdeauna scrisă cu litere de foc în istoria Ţării.

Patria, Regele şi Conducătorul vă mulţumesc prin glasul meu.

Astăzi, cu acelaşi elan de care aţi dat dovadă în Bucovina, la Nistru, în Ucraina până la Bug, porniţi în urmărirea inamicului înfrânt pentru a-l distruge şi a completa victoria pe frontul de Sud.

Cu Dumnezeu Inainte!

COMANDANTUL ARMATEI III
General de Corp de Armată
P. DUMITRESCU

ZIARIŞTII SLOVACI IN ROMÂNIA

Vizitele în ţară

Grupul ziariştilor slovaci cari au vizitat ţara, conduşi de d-nii: Dr. Milan Hanko, directorul agenţiei oficiale S. T. K. şi reprezentantul Asociaţiei presei slovace Jân Adami, delegatul ministerului Propagandei, locţiitorul şefului Propagandei, au vizitat Sâmbătă, 18 Octombrie, Curtea de Argeş unde au fost salutaţi de d. avocat Brânză, primarul oraşului, care i-a condus, oprindu-se, în deosebi, la Biserica Domnească, la Biserica Olari, la Catedrală şi Reşedinţa Regală.

După dejun, la care au luat cuvântul d-nii primar Brânză şi d. dr. Hanko, oaspeţii au părăsit Curtea de Argeş, îndreptându-se spre Topoloveni, unde au fost întâmpinaţi de d. Ion Mihalache, d. Ţânţăreanu şi autorităţile locale. Aci au vizitat realizările edilitare şi culturale ale acestui sat model, Muzeu şi Şcoala de gospodărie, reîntorcându-se în Bucureşti la ora 12.

LA CERNAUŢI

Duminică, 19 Octombrie, oaspeţii au plecat cu avionul la Cernăuţi. Pe aeroportul din Cernăuţi au fost salutaţi de d. dr. Traian Popovici, primarul oraşului, prof. C. Loghin, directorul ziarului „Bucovina" şi Mircea Boldur, şeful presei şi propagandei Guvernământului Bucovinei, care i-au condus la Palatul Administrativ unde au fost primiţi în numele d-lui general Calotescu, Guvernatorul Bucovinei de d. secretar general Florescu. S'au vizitat apoi Catedrala unde au asistat la oficierea serviciului divin, Universitatea, Palatul Metropolitan şi Ghetoul.

La dejun, au rostit cuvinte de bun venit reprezentanţilor presei din Slovacia, d. dr. Popovici, în numele populaţiei şi d. prof. C. Loghin, în numele presei, cărora le-a răspuns d-nii Dr. Hanko şi Dr. Hauskkrecht.

LA IAŞI

Tot cu avionul, oaspeţii au părăsit Cernăuţii îndreptându-se spre Iaşi, unde la sosirea pe aeroport se aflau d-nii: primar general Ionescu, prefect col. Adam, maior Alistar, ajutor de primar Tăutu, etc.

Dela aeroport, invitaţii au vizitat Cetăţuia, Biserica Sf. Nicolae, Trei Ierarhi, Mitropolia, Arhivele Statului, Universitatea, Teatrul Naţional, Palatul administrativ, etc. după care s'a servit, la prefectură la ora 6.30 un ceai la care au luat parte: I. P. S. S. Irineu, Mitropolitul Moldovei, d-nii general Ionescu, col. Adami, col. Caracaş, preşedinte al Curţii de Apel, Lupu precum şi reprezentanţii armatei germane.

Seara, în localul şcoalei de menaj, s'a oferit un dineu.

Au toastat pentru armata română, reprezentantul armatei germane, pentru armata germană, d. col. Caracaş, iar pentru armata slovacă d. Adrian Pascu.

Din partea autorităţilor au luat cuvântul I. P. S. S. Mitropolitul Irineu, d. general Ionescu în numele oraşului, d. col. Adam în numele guvernului, d. Stati în numele presei ieşene, iar d. prof. Caraman în numele Universităţii.

Tuturor acestor manifestări de simpatie le-au răspuns d-nii Adami, dr. Hanko, dr. Hauskkrecht.

LA CHIŞINAU ŞI TIGHINA

Luni 20 Octombrie, cu acelaşi avion, grupul ziariştilor slovaci s'a deplasat la Chişinău unde au fost primiţi de d. colonel Dumitru, viceprimar şi de d. ing. Hărătău, directorul uzinelor.

S'a vizitat oraşul, cu toate instalaţiile lui, urmărindu-se cu deosebită atenţie acţiunea de totală distrugere a regimului bolşevic şi efortul extraordinar de refacere pe care statul român îl face în clipele actuale. Nesfârşitele şiruri de ruine şi moloz care au luat loc clădirilor de altă dată, uzina de apă, uzina electrică, uzina de tramwai, postul de radio şi alte nenumărate realizări româneşti din Chişinău, distruse complect de barbari, au impresionat puternic, stârnind revoltă şi dispreţ.

Dela Chişinău gazetarii slovaci au trecut la Tighina unde au fost întâmpinaţi de d-nii: col. Gorăscu, maior Al. Fălcoianu, primarul oraşului şi cpt. Constantinescu, şeful poliţiei.

S'a vizitat oraşul, Catedrala, podurile de peste Nistru, Cetatea şi lagărul de prizonieri. Cu prilejul dejunului oferit la popotă, a mulţumit, pentru călduroasa primire ce li s'a făcut d. sublocot. Orhival şi căruia i-a răspuns într'o vibrantă alocuţiune, d. maior Fălcoianu.

LA TIRASPOL

La ora 14, gazetarii slovaci au plecat spre Tiraspol. Aci au fost aşteptaţi la aeroport de d. col. Georgescu, prefectul judeţului Tiraspol şi director Frasin-Râmnic din partea d-lui Guvernator. După o scurtă plimbare prin oraş, oaspeţii au fost primiţi de d. Alexianu, guvernatorul civil al Transnistriei, care le-a urat bun venit. In numele ziariştilor slovaci, a răspuns d. dr. Hanko.

LA ODESA

Dela Tiraspol, avionul gazetarilor slovaci a decolat pentru Odesa. Sburând la mică înălţime, s'a putut urmări locurile unde s'au desfăşurat faimoasele lupte din apropierea Odesei şi s'au cules primele informaţii asupra acestui oraş de mare însemnătate economică şi strategică.

Dela Odesa, tot pe calea aerului gazetarii slovaci s'au înapoiat în Bucureşti.

CONDIŢIUNI DE ADMITERE IN ŞCOALA DE SUBOFIŢERI PILOŢI

In ziua de 25 Octombrie 1941, se va ţine la Centrul de Instrucţie al Aeronauticei (Pipera) al II-lea examen de admitere în Şcoala de Subofiţeri Piloţi, pentru complectarea locurilor rămase vacante în urma primului examen.

Inscrierile se fac la Şcoala de subofiţeri piloţi (la Buzău).

Se pot prezenta la al II-lea examen toţi elevii care îndeplinesc condiţiunile de studii, vârsta şi brevet prevăzute în Decizia ministerială Nr. 262, din 4 August 1941, publicată în Monitorul Oficial Nr. 185 din 7 August 1941 şi care nu s'au prezentat la primul examen.

Baricadele ridicate de bolşevici pe una din străzile Odesei

O MAŞINĂ INFERNALĂ DE O FORŢĂ CONSIDERABILĂ TREBUIA SĂ NIMICEASCĂ CENTRUL ODESEI

Oraşul se îndreaptă spre normal

ODESA. — După dezastrul dela Kiev, unde cartierul central a fost dinamitat de o maşină infernală, Odesa a prezentat pentru observatorii internaţionali punctul cel mai important asupra căruia şi-au concentrat toată atenţia.

Reprezentanţii marilor agenţii internaţionale, aflaţi pe frontul de Est, au cerut aprobarea să viziteze imediat oraşul cucerit de trupele române şi această aprobare le-a fost acordată.

Am intrat în oraş împreună cu acest grup, venind din Nicolaev, la 20 Octombrie.

Portul este un furnicar de militari şi civili, cari muncesc intens.

Ridicarea baricadelor este anevoioasă, dar principalele artere au fost redate comunicaţiei.

Digurile care apărau oraşul de apele mării au fost distruse de bolşevici înainte de retragere, inundând cartierele mărginaşe. Datorită măsurilor luate s'a împiedicat o inundaţie generală, lucru foarte important pentru activitatea ce trebue depusă în viitor aci.

Spre deosebire de alte oraşe, Odesa nu a fost distrusă decât într'o măsură foarte mică.

Maşina infernală, care a fost pregătită pentru a arunca oraşul în aer a fost descoperită la timp. La intrarea trupelor române în oraş s'a comunicat de populaţie că în clădirile din centru a fost instalată o maşină infernală, prevăzută cu ceasornic, într'un depozit de 700 kgr. de trotil, cel mai puternic explosiv. Explozia trebuia să se producă la ora 3 în noaptea de 17 spre 18 Octombrie.

Datorită eroismului unui căpitan, propus pentru decorare de d. guvernator profesor Alexianu, s'au făcut cercetări şi depozitul a fost descoperit. Legătura între maşina automată şi depozitul de explosive a fost tăiată de căpitan.

In oraş, minele lăsate nu au eficacitate. Baraiele de mine din port au fost înlăturate, ceeace va permite imediata utilizare a comunicaţiilor pe apă.

Actele de sabotaj sunt din ce în ce mai reduse şi în ultima săptămână a isbucnit un singur incendiu. Ghetoul înfiinţat pentru evrei a uşurat mult trierea populaţiei, în care se găseau foarte mulţi soldaţi roşii travestiţi în civili.

Sunt în curs încercări pentru găsirea intrării şi ieşirii din catacombele care brăzdează întregul oraş şi unde se bănueşte că au fost depozitate muniţii şi se ascund soldaţi.

Administraţia civilă ca şi organele militare fac sforţări extraordinare spre a reda viaţă oraşului, care este lipsit de apă şi electricitate.

PROFESORII SECUNDARI ŞI ORGANIZAREA EDUCAŢIEI TINERETULUI ROMÂN

Profesorii învăţământului secundar, teoretic şi profesional, din Capitală, întruniţi la sediul Cercului lor, în scopul de a se consfătui asupra mijloacelor celor mai potrivite pentru aplicarea cu deplin succes a noului Decret-Lege privitor la organizarea educaţiei tineretului român, ţin de a lor datorie să afirme în primul rând totala lor satisfacţie pentru principiul fundamental al legii, potrivit căruia educaţia este lăsată în grija şi răspunderea educatorilor fireşti, în cadrul şi sub autoritatea şcoalei, fără nici o altă imixtiune din afară.

Pentru stabilirea acestui principiu profesorii secundari exprimă recunoştinţa lor faţă de Conducătorul Statului şi faţă de conducătorii departamentului Culturii Naţionale.

Conştienţi de necesitatea şi oportunitatea acestei legi, ca şi de imperativul naţional al educării tineretului în spirit sănătos disciplinat şi eroic, potrivit vremurilor şi intereselor neamului, profesorii se vor sili cu toată munca şi priceperea lor ca să se dovedească la înălţimea încrederii ce li s'a acordat şi să corespundă misiunii noui pe care ţara le-o pretinde.

Adunarea roagă pe d. ministru al Culturii Naţionale să binevoiască a ţine seama de sugestiile şi propunerile de ordin metodic şi practic pe care Oficiul de studii al Cercului profesorilor secundari din Bucureşti le va consemna în memoriile rezultate din consfătuirile profesorilor secundari din Bucureşti.

ULTIMA ORA

TRUPELE GERMANE AU PĂTRUNS ADÂNC IN INIMA BAZINULUI DONEŢULUI

BERLIN, 22. (Tel. part.). — Ziarele berlineze de azi dimineaţă sunt sub impresia nouilor mari succese realizate in urma inaintării trupelor germane şi aliate in Ucraina, evidenţiind repercusiunile care decurg in mod normal.

Se accentuază că după terminarea ultimei mari bătălii de nimicire dela nord de Marea de Azov, inaintarea mai departe a trupelor aliate către răsărit are caracterul unei urmăriri necontenite, deoarece resturile diviziilor sovietice bătute, in afară de câteva rezistenţe localnice, cari au putut să fie zădărnicite extrem de repede, nimic nu mai poate stăvili avântul inaintării.

După ce in cadrul acestei urmăriri a inamicului dealungul coastei Mării de Azov, forţele germane ocupaseră acum trei zile importantul port Taganrog impreună cu golful cu acelaş nume, aceste forţe au putut pătrunde adânc in inima Doneţului, ocupând in afară de cucerirea oraşului industrial de o extremă importanţă, Stalino, şi sectoare apreciabile din Bazinul Doneţului.

O NOUĂ LINIE DE REZISTENŢĂ INTRE VOLGA ŞI URALI ESTE EXCLUSĂ

BERLIN, 22 (Tel. part.).—Mutarea guvernului bolşevic dela Moscova la Kuybişev — oraş situat pe fluviul Volga şi retragerea treptată a rămăşiţelor forţelor şi materialelor sovietice dincolo de Volga au dat englezilor iluzia că ruşii ar putea organiza o industrie şi deci o nouă linie de rezistenţă intre Volga şi Urali.

Această ipoteză este insă exclusă de faptul, că in aceste regiuni materiile prime lipsesc, germanii ocupând rând pe rând toate teritoriile industriale, toate izvoarele de bogăţii, toate centrele de aprovizionare ale U. R. S. S.-ului.

In faţa acestei situaţiuni, se spulberă orice speranţă de continuare a unei rezistenţe, care, chiar dacă ar fi incercată, nu va face decât să adâncească şi să definitiveze dezastrul final al colosului bolşevic, car pârâie astăzi din toate incheieturile.

SPAŢIUL BALTIC A FOST ELIBERAT

BERLIN, 22. — Eliberarea spaţiului baltic din mâinile bolşevicilor stârneşte in intreaga presă germană o deosebită satisfacţie, adăugându-se şi aceia a pătrunderii forţelor germane in regiunea industrială a Doneţului in sudul Rusiei. Prin cucerirea Insulei Dagö se termină — cum menţionează „Deutsche Allgemeine Zeitung" — şi un joc de duplicitate politică, prin care sovieticii au cutat să-şi permanentizeze preponderenţa lor militară in regiunile din partea nordică a Europei, construind acolo puternice fortificaţii militare. Atacul impotriva acestei ultime insule mai mari din Marea Baltică, de care mai dispuneau sovieticii, a inceput la 12 Octombrie. Rapida cucerire a acestei insule, care se poate compara din punct de vedere al puternicelor fortificaţii, cu Insula Rügen, n'a fost o misiune uşoară pentru trupele germane, a căror ispravă merită a fi reliefată in mod deosebit. Rolul sovieticilor in Marea Baltică s'a terminat definitiv, deşi punctul strategic, Hangoe din sudul Finlandei, se mai găseşte incă in mâna sovieticilor.

Progresul operaţiunilor germane in Bazinul Doneţului este privit la Berlin ca având o importanţă covârşitoare pentru viitoarea evoluţie a răsboiului din răsărit.

„Berliner Boersenzeitung" relevă faptul că numai uzina metalurgică Stalin dispune de 6 mari furnale, de 8 furnale denumite „Martin", de o uzină „Bessemer", 4 turnuri şi 2 mestecătoare mecanice şi diferite laminatoare. Industria carboniferă din Bazinul Doneţului cuprinde aproximativ 400 de mine de cărbuni de piatră şi de antracit cu o capacitate apreciabilă şi neobişnuită. Aceste mine de cărbuni sunt inglobate in 31 de trusturi, care, la rându-le, sunt subordonatele a trei combinate de cărbuni. Cea mai mare parte din acestea este combinata „Stalin-Ugolj".

KREMLINUL VA FI ARUNCAT IN AER ODATĂ CU CAPITULAREA MOSCOVEI

STOCKHOLM, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă că ziarul „Stockholms Tidningen" publică o telegramă din Moscova care anunţă activitatea febrilă pe care o desfăşoară trupele de geniu la Kremlin. Se crede că se fac pregătiri pentru a se arunca in aer Kremlinul precum şi alte edificii, in cazul când Moscova ar fi ocupată de germani.

REGIUNEA CAUCAZULUI AMENINŢATĂ DIRECT

STOCKHOLM, 22 (Tel. part). — In cercurile engleze, cucerirea ţărmului Mării de Azov de către forţele aliate, este socotită foarte gravă.

In urma progreselor extraordinare, se consideră că germanii ameninţă direct nu numai Rostovul adică cel mai mare oraş meridional al Rusiei sovietice, dar mai ales terenurile petrolifere din Caucaz.

Deşi comandamentul englez face tot ce-i este posibil să determine pe sovietici la distrugerea tuturor instalaţiilor existente in Caucaz, pierderea acestor regiuni este socotită ireparabilă, mai ales in timp de război.

Străzi din Odesa in ziua cuceririi

COMUNICATUL GERMAN

MAREA BALTICĂ ESTE IN STĂPÂNIREA GERMANĂ

BERLIN, 22 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului inaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Ocuparea regiunii industriale sovietice din bazinul Doneţului de către trupele germane şi aliate a fost extinsă in cursul zilei de eri.

La sud de Briansk, 5000 de bolşevici au fost luaţi prizonieri in cursul lucrărilor de curăţire a câmpului de luptă. Cu acelaş prilej, au fost capturate un car blindat greu şi 36 tunuri

După cum s'a semnalat printr'un comunicat special, insula Dagoe a fost ocupată. Acum toate insulele baltice sunt in mâinile trupelor germane şi tot spaţiul baltic este curăţit de duşmani. Cooperând in chip exemplar cu formaţiuni ale marinei de război şi ale aviaţiei, o divizie de infanterie germană izbutise încă dela 12 Octombrie să debarce prin surprindere in punctul cel mai sudic al insulei, iar de atunci, prin lupte inverşunate care au durat zece zile, insula a fost curăţită de elementele inamice. In cursul acestor lupte, au fost luaţi 3000 de prizonieri şi şase baterii de coastă au fost distruse. Resturile garnizoanei inamice au fost nimicite de unităţi ale marinei de război şi ale aviaţiei pe când incercau să scape fugind pe mare.

Soldaţi din trupele germane de geniu, operând cu bărci de asalt, au contribuit cu succes la acţiunile de debarcare pe insulele baltice.

Marina de război finlandeză a sprijinit cu eficacitate operaţiunile forţelor navale germane.

Aviaţia germană a bombardat in cursul zilei şi peste noapte Moscova, capitala Uniunii Sovietice.

Rezistenţa armatelor ruseşti frântă pentru totdeauna

Adevărul asupra evacuării Odesei. Incercuirea Crimeei şi Caucazului, iminentă

Comunicatul de astă noapte al postului „Garda Veche"

HELSINKI, 22 (Telegr. part.). — Referindu-se la uriaşele pierderi pe cari le-a inregistrat armata roşie pe frontul de răsărit, postul de radio clandestin al leniniştilor din Uniunea Sovietică, in emisiunea sa de astă noapte a comunicat următoarele:

„Trădătorul Stalin nu numai că nu recunoaşte pierderile catastrofale ale armatei roşii, dar el caută să le ascundă poporului sovietic, dând la iveală, prin intermediul organelor de propagandă, comunicatele cele mai ridicole. Oare nu-i o cumplită bătaie de joc din partea călăului Stalin faţă de muncitorii şi ţăranii sovietici? Oare nu-i o crimă nebunească din partea lui Stalin să vorbească despre victorii imaginare in timp ce Moscova şi Leningradul au soarta pecetruită?

Mâine se implinesc 4 luni de când germanii au pornit războiul impotriva noastră. In acest răstimp, am pierdut cele mai importante centre industriale şi bazele militare cele mai de seamă. Nu-i oare caraghios să se anunţe succese in toate sectoarele frontului, in timp ce armatele germane inaintează triumfal pe toată linia?

Oraşul Taganrog a căzut. Fiecare din noi ne dăm seama ce reprezintă această pierdere pentru Uniunea Sovietică. Dar problema principală este alta: prin căderea Taganrogului, cel mai mare centru industrial de pe coasta Mării Azovului, calea către Rostov este deschisă. După Rostov, va cădea intreaga regiune din nordul Kaukazului şi va veni la rând Donbas-ul. Deasemenea, in ultimele nopţi, aviaţia germană a desfăşurat atacuri violente asupra Crimeei.

Ştim prea bine că rezistenţa noastră este frântă. Dar trădătorul Stalin continuă să indoape poporul sovietic cu comunicate mincinoase. Ceas după ceas inamicul se apropie tot mai mult de inima patriei noastre: Moscova. Bubuiturile tunurilor germane se aud tot mai clar, iar vântul de vest face să se audă până şi ţăcăniturile mitralierelor duşmane".

In continuare, crainicul radio-emiţătorului clandestin „Staraia Gwardia" a făcut descrierea capitulării Odesei, spunând intre altele:

„Cu prilejul ocupării Odesei de către români, am pierdut considerabile cantităţi de material de războiu şi nenumăraţi soldaţi şi marinari prizonieri, ucişi sau răniţi. Despre aceasta, propaganda stalinistă tace. Fiindcă Stalin a ordonat să se păstreze mutism cu privire la adevărul crud. El a pus să se afirme că toate unităţile ar fi fost evacuate din timp. Realitatea insă e aceasta: o mare parte din trupele noastre n'au putut să se salveze şi au căzut in mâinile armatelor române, iar puţinele transporturi cu soldaţi şi marinari evacuaţi, au fost nimicite pe mare de către aviaţia inamică.

Soldaţii şi marinarii noştri ceruseră comisarilor să intervină pentru evacuarea lor din timp, când s'a văzut că rezistenţa e zadarnică. Insă mercenarii lui Stalin au refuzat acest lucru şi atunci a isbucnit revolta, care a dus la impuşcarea comisarilor chiar in oraş. Alţii cari au reuşit să fugă, şi-au găsit moartea in nimicitorul bombardament inamic lansat in plin asupra vaselor ce se depărtaseră la câţiva kilometri de rada portului.

Ostaşi şi marinari! V'am avertizat că aceşti câini când se văd incolţiţi, părăsesc unităţile şi vă lasă singuri in mâinile inamicului. Ei au la indemână şi bărci şi avioane speciale pentru fugă. Marinari din Sebastopol, Novorosiisk, Batum, Kronstadt, Leningrad şi Nikolaevsk din Wladivostoc! Soarta voastră va fi aceeaşi cu a marinarilor dela Odesa, dacă continuaţi să ascultaţi de comisarii lui Stalin. Impuşcaţi deci pe aceşti paraziţi, pe aceşti gropari ai patriei noastre".

BOLŞEVICII CONTINUĂ SĂ SE RETRAGĂ DIN SECTORUL MOSCOVEI

STOCKHOLM, 22 (Tel. part.). — *Din Londra se anunţă că lupta pentru cucerirea Moscovei este socotită intr'un stadiu foarte grav de către cercurile sovietice.*

Cu toată rezistenţa, trupele sovietice menite să apere capitala dau pas cu pas inapoi.

Atacuri germane deosebit de puternice, date in sectorul de Sud-Vest al oraşului, au avut succes.

TOATE AMBASADELE ŞI LEGAŢIILE DELA MOSCOVA S'AU REFUGIAT LA SAMARA

GENEVA, 22 (Rador). — Corespondentul diplomatic al ziarului „Times" anunţă că toate ambasadele şi legaţiile care se aflau la Moscova s'au instalat acum la Kujbişev (Samara), unde se află şi câţiva membri ai guvernului sovietic.

„NU MAI INGĂDUIŢI SĂ SE FACĂ RĂU FRANŢEI", — A STRIGAT GLASUL SDROBIT DE DURERE AL MAREŞALULUI PETAIN

VICHY, 22 (Rador). — Miercuri la ora 13, mareşalul Petain a rostit la radio următoarele cuvinte:

„Francezi, focuri de armă au fost trase contra unor ofiţeri ai armatei de ocupaţie. Doi ofiţeri au fost omorâţi.

Azi dimineaţă, 50 de francezi au plătit cu viaţa lor aceste crime incalificabil, alţi 50 vor fi impuşcaţi mâine dacă vinovaţii nu vor fi descoperiţi.

Un râu de sânge scaldă din nou Franţa. Preţul răscumpărării este cr[illegible]lit şi el nu loveşte direct pe adevăraţii vinovaţi.

Francezi, datoria voastră este limpede: faceţi să inceteze măcelul.

Prin armistiţiu, am depus armele, nu avem dreptul să le luăm iarăşi in mâini pentru a lovi pe germani pe la spate.

Străinul care porunceşte aceste crime sfâşie dureros carnea Franţei. Ce-i pasă lui de văduvele, de orfanii şi de prizonierii noştri?

Ridicaţi-vă impotriva comploturilo[illegible]! Ajuta[illegible] justiţia!

Un vinovat prins inseamnă 100 de francezi salvaţi.

Vă arunc, cu glas sdrobit de durere, acest strigăt: Nu mai ingăduiţi să se facă rău Franţei!".

POPULAŢIA RUSĂ ADUCE MULŢUMIRI DE RECUNOŞTINŢĂ ARMATEI GERMANE

KIEW, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă: Locuitorii din oraşul Uman au organizat in sala teatrului comunal o manifestaţie solemnă de recunoştinţă pentru eliberarea oraşului de către germani.

Erau de faţă un general german, ofiţeri germani şi reprezentanţi ai tuturor păturilor populaţiei ucrainiene.

După un vechiu obiceiu ucrainian s'a oferit generalului german pâine şi sare.

Un ofiţer german a răspuns, in limba ucrainiană la discursurile fruntaşilor locali.

In celebra localitate de pelerinaj Pocealev (Volhinia) s'a produs o manifestaţie spontană a populaţiei pentru Reichul german. Arhepiscopul Alexei din Kremenz a pomenit in predica sa pe Fuehrer, Reichul german şi armata germană cărora le-a exprimat recunoştinţa populaţiei.

OSTATECII ARESTAŢI IN FRANŢA AU FOST EXECUTAŢI

PARIS, 22 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. comunică din izvor autorizat:

Pentru a ispăşi asasinarea comandantului militar dela Nantes şi pentru ca astfel de crime să nu se mai repete in viitor, comandantul forţelor armate din Franţa a ordonat să fie impuşcaţi deocamdată 50 de ostateci.

Dacă asasinii nu vor fi prinşi până la 23 Octombrie, alţi 50 de ostateci vor fi ipuscati, având in vedere gravitatea acestei crime.

Autorităţile franceze ajută prin toate mijloacele la cercetările intreprinse.

Trebue să sperăm că asasinii şi agenţii lor vor putea fi descoperiţi la timp şi că măsurile luate până acum vor fi suficiente pentru a opri pe instigatori dela crime mişeleşti asemănătoare.

UZINELE DIN MOSCOVA AU FOST INCHISE IAR LUCRĂTORII TRIMIŞI IN PRIMELE LINII

ROMA, 22 (Rador). — Postul de radio sovietic a anunţat că numeroase intreprinderi din Moscova au fost inchise şi că lucrătorii au fost trimişi in primele linii spre a participa la apărarea Capitalei sovietice

Revistele săptămânale, ca şi celelalte publicaţii de acest fel, ce erau editate la Moscova, şi-au incetat apariţia.

Tirajul ziarelor a fost considerabil diminuat.

NIMICIREA BOLŞEVICILOR CARI AU INCERCAT SĂ IASĂ DIN CERCUL LENINGRADULUI

BERLIN, 22 (Rador). — Urmărind pe bolşevicii in retragere, un corp de armată german, care operează in sectorul sudic al frontului de răsărit, a pricinuit dela 18 Octombrie şi până acum pierderi grave sovieticilor.

In lupte de urmărire, care au durat patru zile, trupele acestui corp de armată au luat 6000 de prizonieri şi au capturat 14 tunuri şi sute de arme grele de infanterie. Bolşevicii au mai pierdut şapte tankuri, care au fost distruse de trupele germane.

Artileria antiaeriană a acestui corp de armată a doborit in acelaş interval 9 avioane inamice.

In sectorul nordic al frontului de răsărit, trupele germane au respins cu succes şi cu pierderi grave pentru inamic, mai multe incercări făcute de bolşevici in ziua de 21 Octombrie de a trece fluviul Neva. Aceeaşi soartă au avut-o şi incercările de eşire ale trupelor sovietice inchise la Leningrad, care au fost sdrobite de focul apărării germane, cu pierderi grele pentru inamic.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9